		STEAUA		RAPID		DIN. BUC.		PROGR.		VIITORUL		PETROLUL																	
	STEAUA			3-3	2-0	2-2	0-0	3-1	2-2	4-2	-	3-1	0-4	2-3	0-1	2-0	3-2	4-1	2-0	1-1	4-1	0-1	5-3	5-4	0-1	0-1	4-2	2-2	1-1	1-1	3-2
	RAPID	3-3	0-2			2-1	1-1	3-2	1-2	1-3	-	2-3	6-1	2-1	1-2	5-1	0-1	0-2	3-4	1-0	2-2	1-1	2-2	2-4	1-0	1-0	2-4	1-1	4-1	0-0	5-2
17	DINAMO-BUC.	2-2	0-0	1-2	1-1			0-0	3-2	0-1	-	2-1	1-0	4-0	0-3	0-0	1-0	1-0	4-2	0-0	3-3	1-0	0-1	0-0	1-0	3-1	4-0	2-2	6-1	4-2	2-1
	PROGRESUL	1-3	2-2	2-3	2-1	0-0	2-3			5-1	-	0-0	0-4	0-2	4-3	2-0	3-3	2-1	1-1	2-3	6-3	1-2	0-0	0-4	0-3	1-0	1-2	3-3	2-1	0-0	2-1
13	VIITORUL	2-4	-	3-1	-	1-0	-	1-5	-			0-3	-	7-1	-	2-1	-	2-2	-	0-0	-	1-3	-	3-1	-	2-3	-	2-2	-	7-0	-
	PETROLUL	1-3	4-0	3-2	1-6	1-2	0-1	0-0	4-0	3-0	-			0-2	0-0	0-0	4-0	4-0	0-2	0-1	0-0	5-1	0-2	0-2	1-0	8-1		1-1	1-1	4-0	1-1
~~16.~~ 15	STEAGUL R.	3-2	1-0	1-2	2-1	0-4	0-3	2-0	3-4	1-7	-	2-0	0-0			1-1	1-2	2-0	1-3	4-2	1-2	1-2	3-4	4-2	1-1		1-1	2-1	0-2	0-3	8-0
	DINAMO-BAC.	0-2	2-3	1-5	1-0	0-0	0-1	0-2	3-4	1-2	-	0-0	0-4	1-1	2-1			2-0	1-3	0-2	0-0	0-3	3-0		3-1	1-1	1-0	2-3	3-0	3-0	
	U.T.A.	1-4	0-2	2-0	4-3	0-1	2-4	1-2	1-1	2-2	-	0-4	2-0	0-2	3-1	0-2	3-1			5-0	1-4	3-2	1-1	1-1	4-0	3-4	3-1	2-3	0-3	3-1	0-0
16	STIINTA CLUJ	1-1	1-4	0-1	2-2	0-0	3-3	3-2	3-6	0-0	-	1-0	0-0	2-4	2-1	2-0	0-0	0-5	4-1			2-1	0-1	2-4	1-0	1-0		6-0	1-2	3-1	2-1
18	STIINTA TIM.	1-0	3-5	1-1	2-2	0-1	1-0	2-1	0-0	3-1	-	1-5	2-0	2-1	1-3	3-0	0-3	2-3	1-1	1-2	1-0			3-1	0-1	1-1	1-1	1-3		4-0	0-0
17	FARUL	4-5	1-0	4-2	0-1	0-0	0-1	4-0	3-0	1-3	-	2-0	0-1	2-4	1-1		1-3	1-1	0-4	4-2	0-1	1-3	3-0			1-0	1-0	2-2	3-1	5-1	0-1
	CRISANA	1-0	2-4	0-1	4-2	1-3	0-4	0-1	2-1	3-2	-	1-8			1-1	1-1	0-1	4-3	1-3	0-1		1-1	1-1	0-1	0-1			0-3	0-0	0-4	4-0
15	C.S.M.S.	2-2	1-1	1-1	1-4	2-2	1-6	3-3	1-2	2-2	-	1-1	1-1	1-2	2-0	3-2	0-3	3-2	3-0	0-6	2-1	3-1		2-2	1-3	3-0	0-0			1-2	3-0
	MINERUL	1-1	2-3	0-0	2-5	2-4	1-2	0-0	1-2	0-7	-	0-4	1-1	3-0	0-8	0-3		1-3	1-0	1-3	1-2	0-4	0-0	1-5	1-0	4-0	0-4	2-1	0-3		

1-1 - deplasare.

1962-1963.—

ECHIPA		Dinamo Buc.	Progresul	Farul	Petrolul	St. roșu	Rapid	Crișul	UTA	Dinamo Pitești	Steaua	CSMS	Știința Tim.
Dinamo Buc.	Tur	●	2—3	7—0	1—0	0—1	2-0	1—1	3—2	4—0	3—2	2—1	0—0
	Retur		2-0	2-0	1-0	6-2	5-2	1-1	6-0	2-0	1-4	5-1	1-1
Progresul	Tur	3—2	●	0—2	2—2	1—1	2—2	2—1	1—1	3—2	2-1	5—3	0—2
	Retur	0-2		1-0	1-0	0-0	0-5	0-1	1-3	2-3	2-1	0-2	3-1
Farul	Tur	0—7	2—0	P	0—1	1—0	3—1	0—1	0—2	2—1	2—1	1—2	4—0
	Retur	0-2	0-1		0-1	2-2	0-3	1-0	0-0	1-2	2-1	2-0	2-2
Petrolul	Tur	0—1	2—2	1—0	R	1—0	6—0	0—0	1—2	0—0	2—1	0—1	3—0
	Retur	0-1	0-1	1-0		0-2	0-1	3-1	1-0	0-2	0-1	2-1	0-1
St. roșu	Tur	1—0	1—1	0—1	0—1	O	1—2	5—0	1—1	0—2	0—5	3—2	2—1
	Retur	2-6	0-0	2-2	2-0		1-4	0-2	0-0	2-0	0-1	1-1	2-1
Rapid	Tur	0-2	2—2	1—3	0—6	2—1	N	1—1	3—1	2—0	3—4	0—0	4—2
	Retur	2-5	5-0	3-0	1-0	4-1		1-0	1-0	1-0	2-0	3-1	4-0
Crișul	Tur	1—1	1—2	1—0	0—0	0—5	1—1	O	1—0	0—1	2—7	2—1	1—0
	Retur	1-1	1-0	0-1	1-3	2-0	0-1		3-2	0-0	1-3	0-6	1-1
UTA	Tur	2—3	1—1	2—0	2—1	1—1	1—3	0—1	S	0—3	0-1	2—0	2—1
	Retur	0-6	3-1	0-0	0-1	0-0	0-1	2-3		1-0	4-0	1-5	3-3
Dinamo Pitești	Tur	0—4	2—3	1—2	0—0	2—0	0—2	1—0	3—0	P	0-1	1—2	1—0
	Retur	0-2	3-2	2-1	2-0	0-2	0-1	0-0	0-1		3-6	3-0	0-3
Steaua	Tur	2—3	1-2	1—2	1—2	5—0	4—3	7—2	7-0	1-0	O	1—2	3—2
	Retur	4-1	1-2	1-2	1-0	1-0	0-2	3-1	0-4	6-3		5-1	1-2
CSMS	Tur	1—2	3—5	2—1	1—0	2—3	0—0	1—2	0—2	2—1	2—1	R	0—2
	Retur	1-5	2-0	0-2	1-2	1-1	1-3	6-0	5-1	0-3	1-5		3-0
Știința Tim.	Tur	0—0	2—0	0—1	0—3	1—2	2—4	0—1	1—2	0—1	2—3	2—0	T
	Retur	1-1	1-3	2-2	1-0	1-2	0-4	1-1	3-3	3-0	2-1	0-3	
Știința Cluj	Tur	2—0	1—3	0—1	1—0	0—1	2—1	1—0	0—2	1—2	4—4	0—4	1—3
	Retur	1-2	3-2	3-0	0-1	0-2	3-1	0-1	2-0	5-1	1-4	4-1	3-0
Siderurgistul	Tur	1—5	1—2	0—2	0—0	0—5	1—3	1—3	2—0	0—0	1—2	3—1	0—3
	Retur	0-1	3-2	1-0	0-4	0-0	1-0	0-3	1-3	1-2	2-5	0-1	0-1

Rezultatele tipărite cu litere cursive sînt înregistrate pe „teren propriu".

TABEL SINOPTIC al campionatului cat. A 1964/1965

1964-1

ECHIPA		Dinamo Buc.	Rapid	Steaua	Progresul	Petrolul	Steagul Roșu	Crișul	Farul	Știința Cluj	Dinamo Pitești	U.T.A.	C.S.M.S. Iași
Dinamo Buc.	Tur	●	3-1	1-0	4-0	1-3	1-3	3-0	4-1	1-3	2-0	2-0	2-0
	Retur		0-1	2-1	0-0		10-1	0-0	3-0	1-2	1-1	1-1	1-0
Rapid	Tur	1-3	●	0-0	0-0	1-0	1-0	1-1	2-1	2-0	2-0	0-3	4-1
	Retur	1-0		1-0	1-1	1-0	1-4	2-1	0-0	3-0	1-0	0-0	0-0
Steaua	Tur	0-1	0-0	P	1-0	1-0	0-1	0-0	1-1	3-1	2-1	4-0	2-2
	Retur	1-2	0-1		0-1	2-1	1-0	3-2	0-0		2-0	2-5	1-1
Progresul	Tur	0-4	0-0	0-1	R	2-3	1-1	0-1	1-0	0-0	0-0	1-1	0-2
	Retur	0-0	1-1	1-0		0-1	0-1	2-0	2-0	2-2	1-2	0-1	5-0
Petrolul	Tur	3-1	0-1	0-1	3-2	O	1-0	2-1	0-1	2-2	1-1	0-3	3-0
	Retur		0-1	1-2	1-0		1-2	0-1	3-0	0-1		3-1	0-0
Steagul Roșu	Tur	3-1	0-1	1-0	1-1	0-1	N	1-1	0-1	0-0	4-1	3-0	0-1
	Retur	1-0	3-0	0-1	1-0	2-1		0-2	2-1	2-1		0-1	1-0
Crișul	Tur	0-3	1-1	0-0	1-0	1-2	1-1	O	1-0	1-1	0-2	1-1	
	Retur	0-0		2-3	0-2	1-0	2-0		1-0	0-2	1-1		1-0
Farul	Tur	1-4	1-2	1-1	0-1	1-0	1-0	0-1	S	0-3	1-1	1-1	1-0
	Retur	0-3	0-0	0-0	0-2	0-3	1-2	0-1		2-1	0-4	2-0	
Știința Cluj	Tur	3-1	0-2	1-3	0-0	2-2	0-0	1-1		P	1-4	3-0	1-3
	Retur	2-1	0-3			1-0	1-2	2-0	1-2		2-0	1-2	0-2
Dinamo Pitești	Tur	0-2	0-2	1-2	0-0	1-1	1-4	2-0	1-1	4-1	O	2-1	0-2
	Retur	1-1	0-1	0-2	2-1			1-1	4-0	0-2		0-0	3-1
U.T.A.	Tur	0-2	3-0	0-4	1-1	3-0	0-3	1-1	1-1	0-3	1-2	R	3-0
	Retur	1-1	0-0	5-2	1-0	1-3	1-0		0-2	2-1	0-0		0-4
C.S.M.S. Iași	Tur	0-2	1-4	2-2	2-0	0-3	1-0		0-1	3-1	2-0	0-3	T
	Retur	0-1	0-0	1-1	0-5	0-0	0-1	0-1		2-0	1-3	4-0	
Minerul B. Mare	Tur	0-1	0-4	1-3	3-1	2-0	0-2			2-1	0-2	2-2	1-2
	Retur	2-4	0-1	2-1	0-2	0-2	1-0	1-0	2-0	1-7	2-0		0-0
Știința Craiova	Tur	1-3	1-0	0-4	3-0	0-0	0-0	1-1	1-2	0-5	2-2	1-3	0-3
	Retur	0-2	1-4	0-2		0-0	1-5	3-1	0-1	0-0	1-4	4-0	4-0

RAPID BUCUREȘTI - 1965-66.

	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	l	m	n	o	p	r						
	ANDREI	LUPESCU	MOTROC	C. DAN	GREAVU	DINU	GEORGESCU	JAMAISKI	KRAUS	NĂSTURESCU	DUMITRIU	IONESCU	OBLEMENCO	CODREANU	AD. POPESCU (FUȚUIANU)	MIHAI	MEDIA G.RALA	Data	Cu cine a jucat	Scor	Localitatea	Realizatori
1	7	5	6	7.	7	6	8	–	6	–	7	5	–	7	–	–	6.45	d. 15.08.65	Știința Craiova	2-0	București	g; l.–
2	7	6	6	6.	8	8	7	–	–	8	7	7	–	7	–	–	7.00	l. 23.08.65	Farul Const.	2-0	Constanța	j; m.–
3	8	7	7	8.	8	6	a–	6	–	6	7	7	–	8	–	–	7.09	d. 29.08.65	Petrolul Pl.	2-1	București	l; m.–
4	8	8	8	7.	8	7	a–	8	–	7	9	9	–	8	–	–	7.91	d. 5.09.65	Dinamo Buc.	2-0	–"–	m; o.–
5	6	6	6	7.	6	7	a–	7	–	8	8	8	–	8	–	–	7.00	d. 26.09.65	Steagul Roșu	4-1	–"–	m-2; l; j
6	7	6	6	7.	6	6	5	–	–	6	6	6	–	6	–	–	6.09	d. 3.10.65	Siderurg. Gl.	2-1	Galați	l; m.–
7	6	6	7	7.	7	8	9	–	–	7	9	8	–	7	–	–	7.36	d. 10.10.65	Dinamo Pitești	4-2	București	g-2; m-2.–
8	6	7	6	7.	8	6	7	–	–	7	7	6	–	7	–	–	6.73	m. 13.10.65	Știința Cluj	1-1	Cluj	l.–
9	7	6	7	7.	a–	8	7	–	6	a–	7	8	–	8	–	7	7.09	d. 31.10.65	Steaua	2-0	București	m-2.–
10	7	6	6	7.	5	6	5	–	5	a–	7	6	–	6	–	–	6,00	d. 7.11.65	Știința Tim.	2-0	–"–	m; l.–
11	5	6	7	7.	6	8	7	–	4	a	5	a	–	6	–	7	6.18	m. 10.11.65	Crișul	1-3	Oradea	f.
12	7	6	7	7.	5	6	6	–	–	–	7	8	–	5	6	–	6,36	d. 28.11.65	U.T.A.	4-2	București	m-4.–
13																			C.S.M.S.	0-2	Iași	–
14	7	6	8	10.	7	7	7	–	–	a–	4	4	–	5	7	–	6,55	d. 20.3.66	Știința Craiova	0-1	Craiova	–
15	7	7	7	7.	7	6	8	–	–	7	8	9	–	7	–	–	7,27	d. 27.3.66	Farul C-ța	3-0	București	m-3.–
16	6	7	7	9.	6. Ștef.	–	7. Mihăil.	6	–	–	6	6	5	–	6	–	6,45	j. 31.3.66	Petrolul Pl.	0-1	Ploiești	–
17	7	7	8	9.	6	7	–	5	–	5	7	4	–	6	–	–	6,45	d. 10.4.66	Dinamo Buc.	0-0	București	–
18	8.	7.	8.	9.	7.	7.	–	9.	7.	8.	8.	7.	–	–	–	–	7,73	l. 2.V.66	Steagul Roșu	2-0	Brașov	j; h.–
19	6	5	4	5	4	5	–	5	5	5	6	6	–	–	–	–		d. 8.V.66	Siderurg. Gl.	1-2	București	m.
20	R. 6	7	7.	8	6	6	–	6		6	6	7	–	7	–	–		d. 15.V.66	Dinamo Pit.	1-2	Pitești	l.
21	R. 6	8	7	6 St.	6 St.	5	5	–	6	6	5	6	–	–	–	–		d. 22.V.66	Știința Cluj	3-2	București	i; j. l.
22	R. 6	7	5	6	7	6	8	6	–	–	7	7	–	6	–	–	–	d. 5.VI.66	Steaua	2-3	–"–	m; o.–
23																						
24																						
25																						
26																						

a= accidentat

C.S.M.S. 2-0.–

O fază încordată (Dan Coe în prim plan, cu Dridea I) care exemplifică dîrzenia disputei de ieri dintre Petrolul și Rapid

Derbiul a fost o luptă inegală

Atmosfera premergătoare meciului de la Ploiești dintre Petrolul și Rapid, pasionantă și captivantă datorită poziției egale și valorii sensibil apropiate a celor două echipe, a fost și mai bine ilustrată de orele dinaintea partidei și de meciul în sine. Un stadion arhiplin, cu capacitatea mult depășită, aproximativ 25 000 de spectatori, printre care cei aproape 2 000 de bucureșteni își pierdeau vocile timide; un vacarm suportericesc al localnicilor demn de o finală a Cupei campionilor europeni; în sfîrșit, totul semăna cu un festival în care sărbăorita trebuia să fie aleasa inimilor ploieștenilor, Petrolul.

Și așa a fost. Rapid a părăsit terenul învinsă cu scorul de 1—0 (primind un gol cum rar se poate vedea în meciurile de fotbal, direct din lovitură de corner), după 90 de minute de joc, în care Petrolul s-a chinuit să învingă, deși a avut numai avantaje în această întîlnire, mărite mult prin indisponibilitățile din echipa Rapid, motive care ne determinau să contăm pe un succes comod al gazdelor.

Într-adevăr, apariția Rapidului pe stadionul din Ploiești fără cinci titulari, bolnavi, a produs surpriză chiar în cercul celor avertizați despre unele descompletări ale echipei bucureștene. Cum era firesc, ne-am gîndit că, în asemenea condiții, și cunoscînd îndeosebi disproporția de valoare dintre titulari și rezerve ca o lacună generală a echipelor noastre, derbiul își va pierde valoarea de la primele contacte cu mingea. Cît de talentați puteau fi oare cei patru juniori ai Rapidului, ca de pildă, Mitroi, Neagu, Ștefan, ca ei să se poată opune unei echipe adverse solide, cu jucători cu valoare și experiență în categoria A? Superioritatea teritorială a aparținut, firește, ploieștenilor, dar iată că o repriză s-a scurs și Petrolul n-a marcat. De unde atîta vitalitate la Rapid, nebănuită chiar dacă se prezenta cu formația completă? Condițiile vitrege de joc au mobilizat echipa rapidistă în așa măsură încît titularii au luptat fiecare cît doi, iar rezervele văzînd atît de bravi pe mai marii lor, au lăsat timiditatea la o parte, și cu mijloacele lor reduse, uneori și cu greșeli, au făcut totuși față dificultăților în care s-au aflat cu toții. Riposta aceasta inimoasă a rapidiștilor în meciul cu Petrolul a contribuit mult la menținerea pînă în cele din urmă a caracterului de derbi al acestui meci atît de așteptat, de discutat, de controversat. Vă închipuiți ce decepție ar fi fost nu numai pentru Rapid și suporterii lor, dar și pentru noi toți care iubim fotbalul, un scor de 4 sau 5—0, posibil în condițiile de ieri, împiedicat însă de rezistența Rapidului și nerealizat, pe de altă parte, din cauza jocului pripit, nelucid, greșit al Petrolului. A lipsit foarte puțin ca acest meci, cu tot avantajul net al Petrolului, să se încheie la egalitate, fie că golul înscris direct din corner putea fi evitat de Andrei, fie că, în cele cîteva contraatacuri duse pînă în careul petrolist, Dumitriu și Ionescu ar fi putut o dată înscrie gol.

Iată cum, la Ploiești, în loc să asistăm la o întîlnire în care să fie puse în valoare calitățile fotbalului practicat de două echipe fruntașe, am asistat la un meci de luptă dîrză, în care o apărare în disperare de cauză a ținut piept unor adversari care, cu o viziune îngustă despre fotbal, n-au știut să reducă la minimum o asemenea rezistență. Petrolul a atacat dezordonat. Trimițînd lung mingea din jumătatea sa de teren înspre careul advers, a atacat la întîmplare, cu un Badea care parcă voia să realizeze totul, cu Moldoveanu care se deplasează oriunde și oricum, cu o înghesuială nelogică în adversari, fără posibilitatea de a construi clar. Este adevărat că petroliștii au avut, în virtutea dominării teritoriale, ocazii incomparabil mai multe decît rapidiștii, însă ei au greșit în finalizare. Chiar și cele 15 cornere de care au beneficiat gazdele arată că Petrolul a dat posibilitate adversarilor să se descurce fie și prin asemenea mijloace în fața situațiilor grele.

Am asistat la un meci al fruntașelor clasamentului neconcludent pentru posibilitățile lor reale. Pe de o parte Rapid, din cauza indisponibilităților în efectivul său, pe de altă parte Petrolul, ai cărei jucători, inhibați de importanța jocului, nu s-au decontractat pînă la sfîrșitul partidei, deși așa cum se prezentase Rapid pe teren, le dăduse posibilitatea să joace în largul lor.

INFORMAȚIA Bucureștiului

Joi - 1.IV.1966

SPORT

După etapa de ieri, a XVI-a, a categoriei A la fotbal

Petrolul s-a detașat de Rapid

Desigur că evenimentul cel mai important al etapei de ieri, a XVI-a, a campionatului categoriei A la fotbal este departajarea Petrolului de Rapid, la două puncte, în urma victoriei realizată ieri de liderii clasamentului cu 1—0. Acum, Petrolul are 25 puncte, iar Rapid 23 puncte, urmînd ca de aici înainte, între aceste două formații să continue o luptă indirectă. Cea directă a fost rezolvată la... egalitate, căci în turul campionatului Rapid a învins cu 2—1, iar ieri a pierdut cu 0—1. Mai sînt încă 10 etape în care aceste două echipe, pretendente principale la titlu, mai au timp să se dueleze. Petrolul are un avans nu prea mare, totuși destul de important. Rămîne de văzut în ce măsură Petrolul va ști să se folosească pe viitor de acest beneficiu.

Cu o singură excepție, la Galați, unde scorul de 6—0 realizat de echipa locală, Siderurgistul, cu C.S.M.S. Iași, este într-adevăr surprinzător, celelalte rezultate au fost scontate, inclusiv egalitatea obținută de Crișul la Arad. Din echipele care au jucat în deplasare, Farul a făcut o partidă bună la Pitești, dar toate formațiile vizitatoare au fost învinse la limită, cu excepția de la Galați, arătată mai sus.

REZULTATELE ETAPEI A XVI-A

Petrolul — Rapid 1—0 (0—0)

Dinamo Pitești — Farul 3—2 (1—1)

Dinamo București — Steagul roșu 1—0 (1—0)

Siderurgistul Galați — C.S.M.S. 6—0 (3—0)

Știința Craiova — Politehnica Timișoara 1—0 (1—0)

U.T. Arad — Crișul 1—1 (0—0)

Steaua — Universitatea 1—0 (0—0)

În clasamentul golgeterilor, Naghi (Dinamo Pitești), autor a două goluri în etapa de ieri (total 14), s-a apropiat la patru goluri de Ion Ionescu (total 18 goluri).

APRILIE 1966

DRIDEA ATACĂ, DAN SE APĂRĂ,
dar mai sînt 10 etape...

PETROLUL-RAPID 1—0

Să revenim, deci, la campionat. Și, bineînțeles, la duelul PETROLUL—RAPID, al cărui derbi s-a consumat în ultima zi de martie, la Ploiești.

Așteptat cu un interes imens, derbiul a oferit și o «lovitură de teatru» o dată cu apariția Rapidului (mereu Rapidul!) pe teren. Absența titularilor Greavu, Dinu, Georgescu, Năsturescu și Codreanu a accentuat tensiunea meciului, transformîndu-l într-o veritabilă bătălie la poarta feroviară. În cele din urmă, petroliștii au cucerit cele două puncte. Dridea II, care ratase de la trei metri cu poarta goală, a înscris golul victoriei direct din corner, peste cei zece «apărători» de cîmp ai Rapidului și peste...Andrei.

Petrolul a învins pe merit, dar Rapid și-a dat seama, în sfîrșit, că resursele sale sînt mult mai mari decît bănuiau feroviarii înșiși.

Duelul Petrolul—Rapid continuă... La începutul returului, petroliștii păreau avantajați de program. Acum, însă, Rapid a jucat și la Craiova, și la Ploiești, iar poziția actuală în plasa liderului este mult mai puțin istovitoare. Nu este exclus ca «turnanta» și mai ales «linia dreaptă» să ofere multe alte momente palpitante...

C.S.M.S. își menține locul trei, dar cu ce preț... Cele șase goluri primite la Galați sînt greu de explicat. Să fie oare de vină oboseala acumulată în cele două turnee ale echipei olimpice, în R.F.G., Olanda, Franța și Italia? Oricum, ieșenii ar fi trebuit să-l sprijine mai activ pe talentatul lor portar Constantinescu, mai ales acum, cînd bate la porțile echipei naționale...

DINAMO BUCUREȘTI face față tempoului liderului. Suporterii campionilor încep să facă calcule, dar cele opt puncte sînt greu de remontat. Totul depinde de evoluția formei echipelor de pe primele cinci locuri. Deocamdată, nici una din aceste echipe nu au luat un start valoric bun, deși două din ele (Petrolul și Dinamo) au totalizat punctajul maxim. Ar fi interesantă o discuție în legătură cu startul realmente slab al cvintetului de față...

STEAUA, cu un gol înscris în fiecare meci, a totalizat cinci puncte, prinzînd «roata» dinamoviștilor. Apărarea își face deocamdată datoria. A doua apărare a campionatului (după Petrolul) merită, însă, mai multă condescendență din partea înaintașilor.

DINAMO PITEȘTI a ajuns într-o zonă în care elimină treptat grijile. Echipă solidă, cu un valoros conducător de joc (Țîrcovnicu), îi «execută» matematic pe cei mai slabi și creează destule obstacole «marilor».

ȘTIINȚA CRAIOVA, alături de Petrolul, Dinamo București și Pitești este echipa care «bifează» cu tenacitate punctele promise în ancheta revistei «SPORT». Marea dragoste a spectatorilor craioveni pentru fotbal are dreptul la satisfacții mai mari. De remarcat comportarea constant bună a lui Mincă.

U.T.A. traversează o perioadă de primejdioasă astenie de primăvară. Toamna cea rodnică părea să-i dea antrenorului Dumitrescu posibilitatea să-și organizeze echipa pentru campionatul următor. Din păcate, cele două puncte pierdute acasă au readus crisparea luptei pentru puncte în sînul echipei arădene.

UNIVERSITATEA își traversează... tranziția spre tinerețe cu frămîntările inerente. Un punct negru: 13 goluri în 16 jocuri. Adam continuă să obțină note minime. N-o fi aici buba?

STEAGUL ROȘU a coborît încet dar sigur pe locul 10. Se pare că «stegarii» nu-și pot reveni de pe urma insuccesului cu Espanol. Nu este exclus ca brașovenii să-și revină în jocurile acasă, dar această *ultima ratio* a jocurilor pe teren propriu este apanajul echipelor modeste.

«POLI» «compensează» cu 0 puncte frumosul start din toamnă, conducînd deocamdată «cvartetul» echipelor angajate direct în lupta pentru evitarea retrogradării.

FARUL, deși, plasat cu un loc mai jos, are parcă perspective mai bune. În jocul echipei se simte mobilizarea. Meciul de la Pitești a fost cît p-aci să-i aducă prețiosul punct de «afară».

CRIȘUL e o echipă mai bună decît cele 11 puncte pe care le are. Pentru orădeni e mai greu, dar nu imposibil.

SIDERURGISTUL, prin victoria categorică obținută în dauna ieșenilor, a devenit un... caz interesant. Gălățenii au obținut a treia victorie, care poate fi hotărîtoare asupra moralului echipei. Din cele trei meciuri victorioase, Siderurgistul a înscris 15 (!) goluri. Șase cu ieșenii, cinci cu «Poli», patru cu Steagul roșu. Să fie asta o dovadă de resurse prea rareori valorificate? Ar fi frumos...

PETROLUL-RAPID 1—0. O imagine caracteristică a derbiului. Se înfruntă perechile de forță Dridea-Badea și Dan-Motroc

Un nou atac la poarta lui Andrei. De la stînga la dreapta: Ștefan, Moldoveanu, Dridea și Andrei.

Duelul PETROLUL - RAPID continuă

Iată clasamentul anticipaților:

1. Rapid (Ion Ionescu)	26	19	1	6	53 : 26	39
2. Petrolul (Dridea I)	26	16	4	6	56 : 24	36
3. C.S.M.S. (Matei)	26	13	5	8	42 : 27	31
4. Steaua (Constantin)	26	10	10	6	43 : 25	30
5. Dinamo București (Nunweiller III)	26	12	6	8	45 : 33	30
6. U.T.A. (Țirlea)	26	11	7	8	38 : 41	29
7. Steagul roșu (Szigeti)	26	11	4	11	44 : 39	26
8. Politehnica Timișoara (Lereter)	26	10	6	10	32 : 32	26
9. Universitatea Cluj (Adam)	26	10	6	10	32 : 33	26
10. Dinamo Pitești (Tîrcovnicu)	26	11	2	13	43 : 40	24
11. Farul (Tîlvescu)	26	10	4	12	33 : 33	24
12. Stiința Craiova (Deliu)	26	9	6	11	28 : 32	24
13. Crișul (Szakacs II)	26	9	6	11	33 : 42	24
14. Siderurgistul (Coman)	26	8	7	11	36 : 47	23

Și-acum, să urmărim echipele, în ordinea... lucidității.

1. DINAMO PITEȘTI: + 4 puncte

(Față de cele promise la... anticipație).

Echipa lui Țîrcovnicu a fost marea surpriză a returului. Cu o apărare fermă, cu un «mijloc» care gîndește (Țîrcovnicu + Dobrin) și cu un atac fugos și penetrant, piteștenii au realizat performanța de a urca pe locul patru, după ce rămăseseră... în gropi la start (2 puncte din 10 posibile). Să sperăm că Dinamo Pitești își va confirma ascensiunea în «Cupa Orașelor Tîrguri».

2. PETROLUL: + 2 puncte.

Fără... inerția de la sfîrșit, campionii s-ar fi putut afla pe locul 1 și în clasamentul revistei «SPORT». Interesantă clarviziunea lui Mircea Dridea în ceea ce privește apărarea. Cifra promisă (24) coincide cu realizarea. Se vede că Mircea a prevăzut și «dușul» de la Cluj.

3. STEAGUL ROȘU: + 1 punct.

Datorită finișului puternic și, mai ales, victoriilor în deplasare cu Steaua și Crișul, «stegarii» au izbutit să depășească «planul Szigeti» cu 1 punct. Brașovenii pot mai mult. Să nu uităm «eclipsele» de-acasă cu Petrolul și Rapid (0—2 în ambele jocuri).

4. STIINTA CRAIOVA: + 1 punct (dar cu un golaveraj sub cel promis).

Acumulînd riguros «acasă» și compensînd punctul pierdut cu Petrolul prin cel «zmuls» textiliștilor la Arad, studenții craioveni și-au depășit de asemenea planul cu un punct. Vrem să credem însă că în campionatul viitor craiovenii vor încerca să joace și... în deplasare.

5. UNIVERSITATEA: 0 puncte.

Clujenii împart împreună cu Farul *«premiul lucidității»*. Realizînd cele **26** de puncte promise și chiar golaverajul de anticipație (**32 : 33**, în fapt **34 : 35**), clujenii dovedesc resurse care, disciplinate, vor putea evita fluctuațiile «studențești» de pînă acum.

6. FARUL: 0 puncte.

Farul este în aceeași situație.

Pronosticul lui Tîlvescu:	26	10	4	12	33 : 33	24
Realizat:	26	10	4	12	32 : 37	24

Deci, doar golaverajul diferă. Minus 5 în loc de... 1. Pentru Farul e valabilă recomandarea cuprinsă în fraza de încheiere adresată craiovenilor.

7. DINAMO BUCUREȘTI: — 2 puncte.

Finișul puternic i-a apropiat pe dinamoviști la numai 2 puncte de norma propusă. Cu totul remarcabilă clarviziunea lui Nelu Nunweiller, care a prevăzut întocmai golaverajul: **45 : 33.** Iată un căpitan care cunoaște perfect capacitatea compartimentelor echipei sale. Ceea ce n-a prevăzut Nunweiller a fost doar înfrîngerea în fața U.T.A.-ei la București.

8. POLITEHNICA: — 2 puncte.

Timișorenii au realizat doar 2 puncte mai puțin, dar astfel au coborît 6 locuri față de tur. Viteza promisă de Voroncovschi la începutul campionatului n-a putut fi mărită, iar apărarea în linie a jucat deseori... feste echipei. Să sperăm că «succesul» rămînerii în prima categorie va dinamiza formația lui Bindea.

9. SIDERURGISTUL: — 3 puncte.

Deși anticipația de 23 puncte părea utopică, gălățenii au jucat returul cu mult curaj și, fără unele **fadinguri** (vezi jocul cu Petrolul sau «penalty»-ul cu Steaua), ar fi putut să-și realizeze norma și obiectivul, adică rămînerea în prima categorie. Să sperăm că retrogradarea nu va destrăma moralmente echipa.

10. CRIȘUL: — 4 puncte.

Comentariile par de prisos. Crișul a repetat, într-un fel, «campania» din tur și rezultatul a venit de la sine.

11. C.S.M.S.: — 4 puncte.

Ieșenii s-au speriat probabil de perspectiva perfect posibilă a medaliilor de bronz ale campionatului. Înfrîngerea pe teren propriu, în penultima etapă, în fața dinamoviștilor bucureșteni, a fost decisivă. De-altfel, indolența cu care ieșenii au abordat returul se vede și în discrepanța golaverajului. Cifrele promise: 42 : 27. Realizat: 33 : 37. Acel 0—6 de la Galați a cîntărit mult în balanță. Păcat...

12. U.T.A.: — 5 puncte.

«Umbra» echipei din tur, U.T.A. a strîns în primăvară doar 9 puncte, salvîndu-se **in extremis.** Atenție!

13. RAPID: — 7 puncte.

«Poeții» campionatului și-au făcut iluzii. Ionescu a «prezis» 39 de puncte, dar cînd pierzi cu Siderurgistul acasă nu mai ai nici o scuză...

14. STEAUA: — 8 puncte.

Echipa lui Constantin a infirmat toate pronosticurile posibile. Steaua a jucat la fel de slab în ambele părți ale campionatului: 11 puncte în tur, 11 în retur. Cine ar fi crezut?

Deci, patru echipe — toate provinciale — peste plan. (Pitești, Ploiești, Brașov și Craiova); două echipe de 100% (Cluj + Constanța); restul de 8, sub nivelul angajamentelor. De remarcat că în partea a doua se află toate echipele bucureștene. Să fie oare tributul plătit bogatului sezon internațional? Poate că da...

Desigur că scurta noastră confruntare poate prilejui și alte concluzii.

În speranța că cititorii noștri au apreciat «ideea», le dăm mînă liberă...

IOAN CHIRILĂ

Sînt mulţumit că în trecutul campionat Rapidul a primit deseori aplauzele tribunelor datorită jocului colectiv superior pe care l-a practicat. Mulţi dintre suporterii noştri, impresionaţi de suita celor opt victorii, ne-au reproşat chiar că am ratat titlul suprem. Eu cred, însă, că am ocupat locul pe care îl meritam. Şi cred, de asemenea, că dacă vom izbuti să împletim mai bine frumosul cu utilul, vom ajunge şi pe primul loc. Dar pentru asta trebuie mai multă seriozitate şi încă un efort din partea tuturor. Aş vrea, deci, ca Andrei să nu se mîngîie cu gîndul că a fost o vreme un portar invulnerabil, să conlucreze mai bine cu apărarea. Aş vrea ca Lupescu să-şi întreţină sobrietatea (condiţie a progresului), Motroc să-şi amelioreze piciorul stîng (niciodată nu e tîrziu), Dan să-şi lichideze nervii, Greavu să construiască mai mult, Macri să ne uimească în continuare prin muncă şi devotament, Dinu şi Jamaischi să-şi atenueze salturile de la plus la minus, Năsturescu să ridice capul şi să centreze spre înapoi, ca Garrincha şi Pîrcălab, Dumitriu şi Ionescu să nu ţină seama de laudele din „portrete" şi să recitească de mai multe ori rîndurile despre lipsuri, iar Codreanu să nu mai joace toată după-masa de sîmbătă, în cartier la el, pe Ghencea, pentru că în campionatul care a început, mergem la... titlu.

Am convingerea că Rapid va putea juca mai bine şi mai constant. Vreau să subliniez aici aportul deosebit al antrenorilor noştri V. Stănescu şi V. Stănculescu.

În cele două fotografii de jos:

① Rapidistul Ionescu în luptă cu un redutabil „trio" dinamovist: Pîrcălab, Nunweiller III, Popa (de la stînga la dreapta). În ultima vreme Ionescu e din ce în ce mai mult un om de echipă.

② Un alt jucător în progres: Năsturescu (în fotografie îl depăşeşte pe Negrea). Fostul „recalcitrant" Năsturescu a resimţit din plin influenţa binefăcătoare a colectivului.

În WM sau în «4—2—4», Motroc a fost întotdeauna un combatant care a pus mult suflet în apărarea porților prin fața cărora s-a perindat, culminînd cu poarta Rapidului. Nelu Motroc, fie că a fost încadrat de fundașii de margine Greavu și Macri, fie că a făcut «pereche» cu Dan, a fost și este un apărător de nădejde.

•

S-a născut la 14 februarie 1937, în București, și după ce a cutreierat străzile Giuleștilor în adevărate «bătălii în marș» fotbalistice, a poposit în «potcoavă», în anul 1951, trecînd cu brio «selecția» antrenorului Remus Ghiurițan. După numai un an, în 1952, îmbrăcă tricoul de campion al Capitalei la juniori.

În anul următor, fiind elev la Școala medie tehnică de cultură fizică, trece la Știința-juniori, unde continuă să crească sub îndrumarea antrenorului prof. Roșculeț. După o scurtă perioadă la juniori (o lună) Motroc devine senior... prematur la Știința (regiune) — antrenor Gain.

În anul 1955 Nelu Motroc depășește limitele Capitalei și participă la tabăra de juniori de la Brașov. Selecționat în echipa națională de juniori, în «promoția Mateianu», Motroc activează la Progresul C.P.C.S. și participă la turneele UEFA din Ungaria și Spania.

În anul 1956, toamna, juniorul consacrat trece la Dinamo București sub conducerea regretatului antrenor Baratki. Timp de patru ani, pînă în anul 1960, Motroc joacă cu destul succes la Dinamo.

Portret

MOTROC

În anul 1960 se produce «rocada» Motroc–Ene II. Dinamoviștii au nevoie de un atacant, iar Nunweiller III începe să fie o soluție majoră în postul de stoper. Pe de altă parte, feroviarii nu-l mai au pe Dodeanu, astfel încît schimbul convine ambelor echipe.

La Rapid, pentru Motroc începe cea mai frumoasă perioadă. Încadrat de doi «sufletiști» (Greavu și Macri), Motroc își găsește echilibrul. E un echilibru care are la bază spiritul de într-ajutorare care domnește în echipa ceferistă.

«trio»-ul Greavu—Motroc—Macri a fost mereu în primele rînduri ale apărărilor imediate. De altfel, cea mai frumoasă amintire a lui Motroc se leagă de ziua de 14 mai 1961, cînd apărarea imediată feroviară a jucat în echipa națională, la Ankara, contra Turciei, contribuind din plin la victoria echipei noastre (1—0).

În ultimul timp, noua apărare «de patru» a Rapidului s-a reorganizat foarte bine, fiind — în ciuda aparențelor care vizează atacul — baza expansiunii valorice feroviare. În acest «cvartet», Nelu Motroc are un rol de seamă, aducînd mult din experiența sa de... «bătrîn».

Jucător de mare mobilitate, Motroc evoluează elegant, și, deși îndrăgostit el însuși de eleganța propriei sale mișcări, izbutește să-și corecteze, în ultimă instanță, «aventurile lirice», grație unei remarcabile viteze de reacție.

Marea calitate a lui Motroc — în afara calităților strict fotbalistice — este însă investiția de capital-sufletesc în echipa Rapidului. La sudarea echipei feroviare — fenomen din ce în ce mai evident în ultima vreme — Nelu Motroc are o contribuție esențială.

Visul lui Motroc este de a ajunge ziua în care Rapidul va cuceri primul titlu de campion din lunga și zbuciumata sa istorie. Se pare că acest vis este mai realizabil ca oricînd.

I. Ch.

MAI 1965 —

La ora cînd scriem aceste rînduri, jocurile etapei de miercuri nu s-au disputat încă. Cel puțin o jumătate din echipele primei categorii trăiesc sub amenințarea... nesiguranței. Totuși, situația cea mai grea o au Minerul Baia Mare și Progresul. Dar, cine știe... De remarcat inconstanța oltenilor și declinul moldovenilor. Nu este exclus ca finișul să se decidă la... fotografie sau — tehnicește vorbind — la... sutimi de gol.

Cursa de urmărire din frunte continuă. Rapid a trecut și de «al nouălea val», la Baia Mare (nici un gol primit în nouă etape) dar Dinamo București «i-a prins roata» la Iași. Deși favorit, Rapid nu este scutit de eventualitatea unui «galop pe potou». Pentru că, în actuala situație, nu se poate afirma că Progresul este un adversar mai ușor decît Steaua.

Ultimele trei etape vor fi hotărîtoare pentru toate echipele, minus Steaua, Steagul roșu și — poate — Petrolul, singurele lipsite de griji.

1965 – 1966

TABEL SINOPTIC al campionatului cat. A 1965/1966

Echipa		Dinamo Buc.	Rapid	Steaua	Steagul Roșu	U.T.A.	Petrolul	Știința Cluj	Dinamo Pitești	Crișul	C.S.M.S. Iași	Știința Craiova	Farul	Știința Tim.	Sider. Galați
Dinamo Buc.	Tur	●	0-2	3-3	4-4	0-3	2-1	4-0	1-2	3-0	0-1	0-0	1-1	2-3	3-2
	Retur		0-0		1-0			1-2	1-1					1-0	4-0
Rapid	Tur	2-0	●	2-0	4-1	4-2	2-1	1-1	4-2	1-3	0-2	2-0	2-0	2-0	2-1
	Retur	0-0			2-0		0-1				2-0	0-1	3-0		
Steaua	Tur	3-3	0-2	P	0-0	1-2	0-1	0-0	1-3	2-2	0-0	0-0	6-0	1-1	5-1
	Retur					1-1		1-0		1-0	0-2			4-0	
Steagul Roșu	Tur	4-1	1-4	0-0	R	6-1	0-2	0-1	3-0	2-1	0-3	0-0	2-1	1-2	2-4
	Retur	0-1	0-2			1-0			1-2					3-0	4-0
U.T.A.	Tur	3-0	2-4	2-1	1-6	O	1-4	3-1	2-2	1-1	2-1	0-2	2-1	0-0	0-0
	Retur			1-1	0-1					1-1	1-2	1-1		0-1	
Petrolul	Tur	1-2	1-2	1-0	2-0	4-1	N	5-1	4-1	4-1	0-0	5-2	1-1	0-0	3-0
	Retur		1-0						3-2	1-1		0-0	3-0		1-0
Știința Cluj	Tur	0-4	1-1	0-0	1-0	1-3	1-5	O	2-1	1-1	2-2	1-1	0-1	2-0	0-0
	Retur	2-1		0-1					2-2	0-0		1-0		0-2	
Dinamo Pitești	Tur	2-1	2-4	1-0	0-3	2-2	1-4	1-2	S	6-0	4-0	3-1	0-2	0-1	1-1
	Retur	1-1			2-1		2-3	2-2					3-2		3-1
Crișul	Tur	0-3	3-1	2-2	1-2	1-1	1-4	1-1	0-6	P	0-2	1-0	1-2	1-2	4-0
	Retur			0-4		1-1	1-1	0-0			0-0		1-0		
C.S.M.S. Iași	Tur	1-0	2-0	0-0	3-0	1-2	0-0	2-2	0-4	2-0	O	1-3	1-0	3-0	3-2
	Retur		0-2	2-0		2-1				0-0			1-2		0-6
Știința Craiova	Tur	0-0	0-2	0-0	0-0	2-0	2-5	1-1	1-3	0-1	3-1	R	2-1	0-3	3-1
	Retur		1-0			1-1	0-0	0-1					0-4	1-0	
Farul	Tur	1-1	0-2	0-6	1-2	1-2	1-1	1-0	2-0	2-1	0-1	1-2	T	1-0	1-1
	Retur		0-3				0-3		2-3	0-1	2-1	4-0			
Știința Tim.	Tur	3-2	0-2	1-1	2-1	0-0	0-0	0-2	1-0	2-1	0-3	3-0	0-1	●	2-5
	Retur	0-1		0-4	0-3	1-0		2-0				0-1			
Sider. Galați	Tur	2-3	1-2	1-5	4-2	0-0	0-3	0-0	1-1	0-4	2-3	1-3	1-1	5-2	●
	Retur	0-4			0-4		0-1		1-3		6-0				

SE CAUTĂ UN LASSO...

În primăvara anului 1931, Silviu Bindea [illegible] echipa Ligii de Nord pentru jocul de la Arad [illegible] Liga de Nord cîștigă surprinzător cu 8—2 și [illegible] acest veritabil lotoflu din anticamera ech[illegible] jucînd din nou bine.

Atît de bine, încît unul din conducătorii [illegible] la joc, rostește ca pentru sine: «Galul[illegible] găsit perechea».

Din ziua aceea, timișorenii [illegible] în [illegible] nu o-a mai găsit decît la un singur lucru: [illegible] un lasso pentru căluțul sălbatic al Victoriei [illegible]

UN ARGUMENT CAPITAL

La scurtă vreme după meciul ligilor, de [illegible] joacă la Cluj, chiar cu Victoria, echipa [illegible] Rezultat: 4—4. După joc, Ripensia îi face o [illegible] Bindea, dar Silviu nu poate primi: e încă [illegible] nu e de acord, știindu-l un ecopă prețios[illegible]

Peste un an, în primăvara lui 1932, Ripensia [illegible] și joacă din nou cu Victoria. Timișorenii [illegible] după un joc spectaculos și Bindea înscrie [illegible] marea: Ripensia e decisă și nu mai pleacă la [illegible]

...În casa cizmarului Bindea, oamenii Ripe[illegible] de peste o oră: «V-am mai spus: aceste [illegible] la Timișoara. Mai e un singur an la adiție [illegible] Primăria, o salgură. Casă, masă... la [illegible] ați avut [illegible]... Om serios... Familie de [illegible] Ca aceasta. Cu banii, aranjăm. O să poată [illegible] la Cluj. De asta să n-aveți grijă».

Amenții pușa de ofertele timișorenilor, [illegible] încearcă să se dumirească și se chibzuia[illegible]

[illegible] și planul de mișcare.

Descrierea machetei: «M[illegible] articulată» are forma [illegible] omenesc și este construită din lemn la [illegible] 1/4,5. Părțile componente ale machetei sînt: cap (sculptat), trunchi (format din 2 porțiuni articulate în dreptul taliei), membre (mîini, picioare).

Articulațiile sînt construite dintr-o bilă de lemn și au următorul sistem de funcționare: bila are două prelungiri (axe de formă cilindrică ce se introduc în cavitățile articulare). Bila este tăiată în două jumătăți, fiecare avînd cîte un orificiu la mijloc. În spațiul dintre aceste jumătăți se introduce un disc metalic cu un orificiu la mijloc și cu diametrul egal cu diametrul bilei. Discul este prins de bilă într-o parte cu ajutorul unui șurub cu piuliță de încă în orificiile [illegible] iar în cealaltă [illegible] ajutorul unei prelungiri a discului. Această prelungire are grosimea unei bile și este fixată de

doire (flexie) a părții articulate, iar [illegible] posibilitatea [illegible] acestora.

Articulația [illegible] celor două porțiuni [illegible] trunchi au un orificiu longitudinal, în care e montată o fișie de cauciuc bine întinsă și fixat la capăt în capul machetei, la celălalt capăt în corpul ei, cu ajutorul unei [illegible] de lemn.

Piese anexe: 1. Un piedestal de lemn cu [illegible] de fixare a machetei în poziție înaltă. 2. Un piedestal de lemn pentru fixarea machetei în poziție de stînd pe picior.

Prin caracte[illegible] ționate această machetă articulată cu caracter metodic constituie un material didactic intuitiv care poate fi utilizat în diferite domenii de [illegible] tele sportive.

În fotografii:

1. Primii pași după și[illegible]

[illegible] articulată"

Prof. DUMITRU PLOPA

Procesul de învățare și perfecționare a deprinderilor motrice în activitatea sportivă se desfășoară pe baza unor principii didactice și folosește o gamă largă de metode și mijloace. Unul dintre principiile didactice este cel intuitiv, a cărui respectare duce la formarea unor reprezentări motrice mai precise și mai complete, contribuind la o însușire mai rapidă și mai temeinică a cunoștințelor teoretice și practice în toate etapele de instruire. «Macheta articulată», prezentată în materialul de față și în fotografiile alăturate, imaginată și executată de subsemnatul, este un mijloc de învățare și de perfecționare a exercițiului fizic, legat de principiul didactic al intuiției. Ea are urmă-

toarele caracteristici:

1. Mobilitate în efectuarea diferitelor mișcări în orice plan și în orice poziție dorită;

2. Posibilitate de fixare în orice poziție sau plan.

Datorită acestor caracteristici «macheta articulată» ajută la studierea mecanicii și dinamicii diferitelor mișcări. Cu ajutorul ei se pot demonstra o serie de mișcări ale corpului omenesc pentru a contribui la formarea unor imagini cît mai clare în scopul formării deprinderilor motrice prin folosirea acestei machete, este necesar ca profesorul de educație fizică, antrenorul sau instructorul sportiv să demonstreze precis pe machetă mișcarea dorită și să dea explicații în legătură cu poziția

1

2

TAB[illegible]

al campionatu[illegible]

Echipa		Pro-gresul	Dinamo Bacău	Flacăra Moreni	Poiana Cîmp.	Știința Galați	Constr.
Progresul	Tur	●					
	Retur						
Dinamo Bacău	Tur		●				
	Retur						
Flacăra Moreni	Tur			P			
	Retur						
Poiana Cîmp.	Tur				R		
	Retur						
Știința Galați	Tur					O	
	Retur						
Constr. Brăila	Tur						N
	Retur						
Metalul Buc.	Tur						
	Retur						
C.F.R. Roșiori	Tur						
	Retur						
C.F.R. Pașcani	Tur						
	Retur						
Metalul T-viște	Tur						
	Retur						
Unirea Rm. V.	Tur						
	Retur						
Știința Buc.	Tur						
	Retur						
Dinamo Vict.	Tur						
	Retur						
Ceah. P.N.	Tur						
	Retur						

[illegible]PA a XII-a — 28 NOIEMBRIE

[illegible] RE[illegible]

A.S. Aiud — Steaua r. Sal.
Sătm. S. Mare — Fa[illegible] Sighiș.
Olimpia Or. — Progr. Reghin
Min. Bihor — Soda O. Mureș
Met. Copșa Mică — Min. B. Sprie
[illegible] Sighet — Gloria Bistr.
Unirea Dej — Chimia Tîrn.

[illegible]PA a XIII-a — 5 DECEMBRIE

Min. B. Sprie — Unirea Dej
Chimia Tîrn. — A.S. Aiud
Steaua r. Sal. — Sătmăreana S. Mare
Gloria Bistr. — Olimpia Or.
Fal. Sighiș. — Min. Bihor
Progr. Reghin — Met. Copșa Mică
Soda O. Mureș — For. Sighet

Participînd la Pronosport
contribuiți la dezvoltarea
bazei materiale a mișcării
noastre de cultură fizică și spor[illegible]

PETROLUL şi RAPID s-au desprins...

(PE URMELE REPORTAJULUI „S-A ÎNTÎMPLAT MÎINE" APĂRUT ÎN NUMĂRUL 5 AL REVISTEI NOASTRE)

APRILIE 1966

1. RAPID—C.S.M.S. 2—0 Ionescu înscrie al19-lea gol al său în campionat. E 1—0

2—3. Două momente din «kinograma» golului doi al aceluiaşi joc.

1

2

3

Vă propun, stimaţi cititori, să revenim la nr. 5 al revistei SPORT, mai exact la reportajul de anticipaţie S-A ÎNTÎMPLAT MÎINE, pentru a vedea ce au făcut echipele noastre din ceea ce îşi propuseseră la startul returului.

Deci, să începem cu echipa «aurului negru».

PETROLUL, deşi nu a atins forma din tur, şi-a depăşit angajamentul, realizînd 80% din punctele posibile pînă acum. (Din proiectatele 17 puncte, el a şi realizat 8, în numai 5 etape). Dacă vor continua în acelaşi ritm, ploieştenii vor putea fi «prinşi» cu mare greutate.

RAPID a obţinut numai 50% din punctele posibile. Pentru a-şi împlini «norma» declarată revistei noastre (18 puncte), feroviarii trebuie să mai adune 13 puncte din cele 16 teoretice cuprinse în etapele care au mai rămas. Să recunoaştem că e greu. Din nou jocul de la Braşov este hotărîtor.

CSMS acumulează încet dar sigur, dovedind că pronosticul (14 puncte în retur) a fost dat cu...maturitate. Dacă ieşenii vor mai aduna cele 10 puncte promise, locul III nu le poate scăpa. Cu cinci jocuri acasă (Crişul, Universitatea Cluj, Dinamo Piteşti, Ştiinţa Craiova şi Dinamo Bucureşti), CSMS are toate şansele să traducă vorbele în fapte.

DINAMO PITEŞTI joacă «peste normă». Din cele 12 puncte promise cu modestie şi seriozitate de Ţîrcovnicu, piteştenii au şi realizat... 7. Se poate spune cu certitudine că piteştenii au destrămat emoţiile lanternei, vizînd un loc fruntaş.

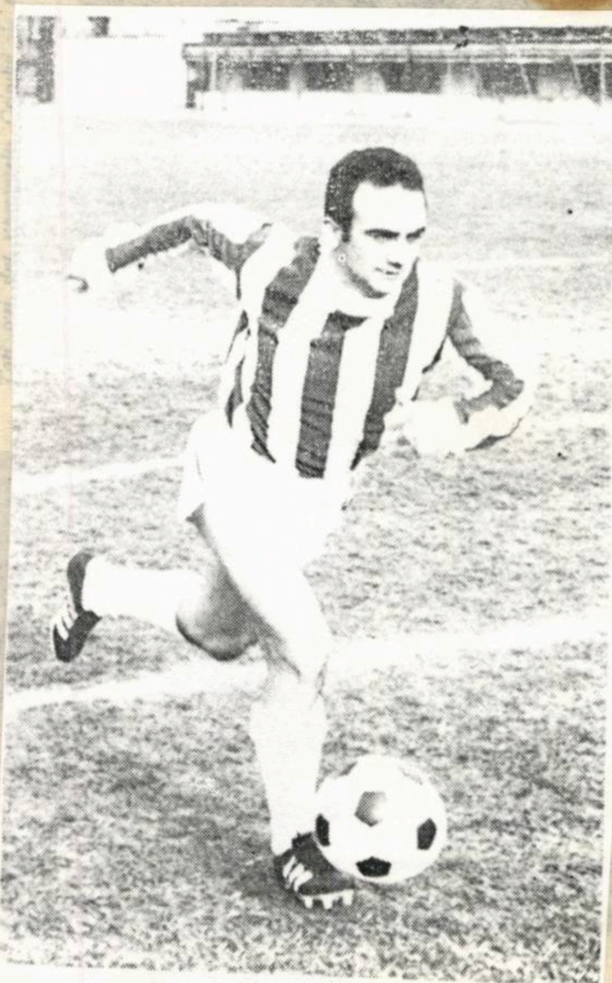
STEAUA a realizat 6 puncte, dar a promis 18. «Steliştii» au o misiune la fel de grea ca şi a Rapidului, mai ales datorită fluctuaţiilor de formă. Milenara dispută «bătrîni-tineri» afectează şi jocul echipei lui Constantin.

STEAGUL ROŞU este în vecinătatea promisiunilor, mai ales în urma surprizei de la Arad. Probabil că pînă la urmă «stegarii» se vor clasa în prima jumătate a clasamentului. (Locul promis de Szigeti: 7).

DINAMO BUCUREŞTI, cvasi — idem STEAUA. 19 puncte promise, 7 realizate, 12 de realizat. Eclipsa de formă şi accidentele lui Gergheli s-au făcut simţite...

UNIVERSITATEA, cu şase puncte şi cu un evident plus de vigoare în joc, poate spera în realizarea celor 14 promise. Ciudat e, însă, în continuare, golaverajul: 17:23. 17 goluri în 18 (!) etape. Atenţie!

ŞTIINŢA CRAIOVA e şi ea în zona promisiunilor, dar punctul *pierdut* cu Petrolul trebuie recuperat undeva în deplasare. Craiovenii au resursele necesare.

Impetuoasa aripă dreaptă din ultimul deceniu, *Năsturescu*

U.T.A. e marea decepţie a reportajului nostru de anticipaţie. Cu numai 2 puncte din 10 (!) posibile, arădenii îşi infirmă angajamentul şi, ceea ce e mai grav, se apropie de fatidicele locuri 13—14. Deci, din nou, ca în atîţia ani, emoţii în final. Păcat!

FARUL merge conform planului, dar punctul *necesar* în deplasare nu este încă înregistrat. Unde?

POLITEHNICA înoată din greu, cu un joc lent şi demodat. Lupta cu Crişul, mai ales, pentru evitarea locului 13 este deschisă.

CRIŞUL a realizat 50% şi e... acolo. Totuşi, miza pe jocul cu Politehnica acasă nu e suficientă. Crişul se va putea salva doar impunîndu-se într-un joc — măcar — afară.

SIDERURGISTUL, cu numai două puncte din cele 10 posibile şi cele 15 promise, pare condamnat. Speranţele sînt doar teoretice. Aici revirimentul poate să se producă — aşa cum spuneam în reportajul consacrat echipei gălăţene — doar printr-o muncă în timp...

*

În concluzie, un lider care tace şi face, un fost lider turbulent care nu şi-a spus ultimul cuvînt, o echipă care aduce Moldova pe primul plan al fotbalului (CSMS), o alta în mare progres (Dinamo Piteşti), doi «mari» care şi-au supraapreciat deocamdată posibilităţile (Steaua şi Dinamo), un conglomerat de 50% şi două decepţii (echipele bănăţene).

Totuşi, inscrierile în replică sînt deschise...

După primele PATRU ETAPE

O singură echipă bucureşteană în prima jumătate a clasamentului! **Cine s-ar fi aşteptat la aşa ceva la startul campionatului?**

Şi totuşi, aceasta este realitatea...

RAPID a luat un start impetuos, realizînd procentajul maxim. Feroviarii au o poziţie excelentă în cursa campionatului, şi cu toate că păstrează doar un punct avans faţă de Ştiinţa Timişoara şi două faţă de Petrolul şi U.T.A., ei sînt marii favoriţi ai turului.

Pe locul doi, ŞTIINŢA TIMIŞOARA, o adevărată revelaţie în jocurile de pînă acum. Să sperăm că sudura «bătrîni»-tineri va menţine tempoul.

PETROLUL, cu o singură înfrîngere, la limită, în faţa liderului, şi cu 12 goluri înscrise în patru jocuri, manifestă o dispoziţie ofensivă remarcabilă.

U.T.A., mai echilibrată ca oricînd în acest sezon, anunţă o plutire lină, care e foarte binevenită, permiţînd antrenorilor o şi mai bună organizare a elanului tinerilor.

C.S.M.S., cu un joc mai solid decît anul trecut, poate deveni una dintre echipele de linie ale campionatului.

ŞTIINŢA CLUJ: o menţiune pentru cele trei puncte obţinute în deplasare...

STEAGUL ROŞU, inegal ca întotdeauna, cultivă duşurile scoţiene: 4—1 cu Dinamo şi 2—4 cu Siderurgistul.

STEAUA, de nerecunoscut, a slăbit în toate compartimentele, fapt exprimat în clasament: nici o victorie.

CRIŞUL a început modest, plasîndu-se din start în lupta pentru evitarea retrogradării.

ŞTIINŢA CRAIOVA, FARUL — idem.

SIDERURGISTUL, după trei duminici sterpe, începe să vadă zorile.

DINAMO BUCUREŞTI pe locul 13! Inimaginabil! Apărarea şi-a pierdut încrederea. E nevoie de curaj şi, mai ales, de muncă. Vin danezii!

DINAMO PITEŞTI, o «lanternă» neaşteptată, dar... meritată...

I. CH.

SEPTEMBRIE 1965 —

RAPID sau PETROLUL ?

Cursa devine palpitantă. Petrolul se menţine dîrz în «plasa» liderului.

DUPA PRIMA TREIME

După prima treime a campionatului, clasamentul are o configuraţie pe care cu greu i-o puteam bănui înainte de start. Pînă şi poziţia de lider a Rapidului era nu tocmai previzibilă. Cine şi-ar fi închipuit că feroviarii vor trece cu atîta vigoare peste «lovitura de teatru» de la Braşov?

Partea cea mai frumoasă şi mai îmbucurătoare este că Petrolul izbuteşte să ţină trena feroviarilor, deşi aceştia au pierdut un singur punct pînă acum. La «tandemul» Rapidul—Petrolul trebuie adăugată neapărat U.T.A., care impresionează prin frumoasa disciplină impusă «copiilor» săi. Toate aceste trei echipe, revelaţii ale primei «treimi», îşi datorează poziţiile fruntaşe mai bunei organizări a jocului, omogenităţii şi... TRADIŢIEI.

În al doilea grup de trei, la «nouă puncte», trei echipe studenţeşti. Toate trei navighează — cum e şi firesc în cazul fotbalului universitar — sub semnul instabilităţii. Ştiinţa Cluj, în uşor declin (4 jocuri egale acasă), Ştiinţa Timişoara cu o alarmantă prăbuşire (2—5) care ar putea anula startul impetuos şi C.S.M.S. (cu 2—0 la Oradea şi 0—4 la Piteşti).

Urmează grupul echipelor care nu şi-au conturat deocamdată stilul în actualul campionat. Steaua — în ciuda lui 6—0 cu Farul — şovăie în toate compartimentele. «Stegarii» braşoveni, în regres, au mai pierdut un mit: pe cel al invincibilităţii pe teren propriu. Dinamo Piteşti îşi caută «albia», care s-ar putea să se consolideze prin progresul înaintaşilor centrali. Ştiinţa Craiova se zbate, dar jocurile egale cu clujenii şi cu braşovenii pe teren propriu nu demonstrează o formă strălucită. Siderurgistul, condamnat încă din start, oferă — prin cele 15 goluri marcate — o probă de vitalitate pe care apărarea e datoare să o întreţină. Dinamo Bucureşti traversează o perioadă grea. Acum se vede rolul imens al lui Nunweiller III în cadrul acestei echipe.

Farul a reînceput «mersul pe sîrmă» de la sfîrşitul campionatului trecut, iar Crişul, deşi o echipă tînără, a început «bătrîneşte», cu o singură victorie in extremis.

OCTOMBRIE 1965

SPORT

START!

CAMPIONATUL DE FOTBAL a luat un star spectaculos, sub semnul echilibrului. Gazdele au cîștigat doar 50 % din punctele posibile. Liderul a învins la limită în fața unei echipe care nu poate emite, deocamdată, pretenții; U. T. A. a repurtat o victorie mare, confirmîndu-și «mîna bună» în jocul cu echipele fruntașe, iar cîștigătoarea Cupei a cedat un punct Crișului, pe teren propriu. În sfîrșit, Petrolul a «țîșnit» excelent, luînd conducerea chiar din start, în urma unui regulament salutar, care acordă o frumoasă «bonificație» atacurilor eficace.

Cea mai interesantă trăsătură a acestei prime etape este evoluția frumoasă a jucătorilor fără nume sonore și mai ales a debutanților. Din prima categorie: Mețcas, Floruț, Comisar, Papuc, Chiru, Dragomir, Iuhas, Moldoveanu etc. Din a doua categorie: Frățilă (Petrolul), Jak, Grizea, Pexa etc.

Să sperăm că în etapa a doua asaltul tinerilor va continua, astfel încît fondul fotbalului nostru să crească necontenit.

ÎN FOTOGRAFII:

1) RAPID — ȘTIINȚA CRAIOVA 2—0. Ion Ionescu într-un... triunghi craiovean: portarul Papuc, Mihăilescu (stînga) și Deliu.

ÎN INTERIOR: FOTBALIȘTII NOȘTRI ÎN PREAJMA SEZONULUI INTERNAȚIONAL

AUGUST 1965 —

... Fresco, subliniază
... va însemna în
... deplină, nu numai
... extraordinar din punct
... și al manevrări
...

...minată

DUMITRIU despre Ionescu, IONESCU despre Dumitriu

și antrenorul VALENTIN STĂNESCU despre amîndoi

„SPORTUL"- 1965

O prezentare în plus a cuplului Dumitriu — Ion Ionescu ar fi într-adevăr... în plus! Toți iubitorii fotbalului din țara noastră, de la cei mai vîrstnici și pînă la copii, au auzit de acești „frați siamezi". Ba mai mult, duminicile, după meci, în funcție de evoluțiile acestor doi jucători, multe fețe au părăsit stadioanele zîmbitoare, fericite, sau, altă dată, multe frunți s-au încrețit. După caz, știți dumneavoastră cînd...

Apreciat de mulți, criticat tot de mulți, cuplul Dumitriu — Ionescu a făcut, în orice caz, să se scrie mult despre el.

Acum, cînd în fotbalul modern teza cuplului de atacanți centrali este adoptată de antrenorii celor mai mari echipe, o discuție despre un cuplu al unei echipe românești ni se pare potrivită.

Iată-i caracterizîndu-se reciproc, pe Dumitriu și Ionescu, „personajele" cuplului:

DUMITRIU: *„Puiu* (n.r. Ionescu) *este unul dintre cei mai eficaci atacanți din țara noastră. Are, după părerea mea, calități remarcabile, dar și defecte. Percutant, el are o pătrundere fulgerătoare. De asemenea, este dotat cu un rar simț al porții. Driblează foarte bine, protejîndu-și într-un fel aparte balonul. Din păcate, această ultimă calitate și-o folosește uneori pînă cînd ea devine un real defect. Înainte, trebuia să te rogi de el să dea drumul la minge. Acum s-a schimbat destul de mult în bine. Vorbind și autocritic, trebuie să recunosc că și eu țineam mingea pînă o amețeam... Amîndoi, cred eu, vroiam să ne afirmăm individual, să arătăm cine sîntem noi! Bineînțeles că aceste tendințe erau în detrimentul echipei. Am ajuns, însă, cu timpul, la concluzia că este bine, atît pentru noi, cît și pentru echipă, să jucăm — în sensul cel mai propriu al cuvîntului — în cuplu. Să gîndim unul pentru celălalt, să ne pregătim reciproc acțiunea, să ne susținem unul pe celălalt în fiecare pătrundere. Sîntem pe acest drum..."*

IONESCU: *„Cred că Emil* (n.r. Dumitriu) *este un fotbalist complet. Este o plăcere să joci alături de el. Fantezia lui, surprinzătoare adeseori pentru adversari, ne găsește uneori nepregătiți și pe noi, partenerii lui. Jucînd în cuplu, el îmi dă mai multe pase decît îi dau eu. O spun sincer, autocritic, și îmi voi da silința să nu-i mai rămîn... dator la acest capitol. Aș vrea să remarc calitatea paselor lui Dumitriu: multe sînt 90 la sută goluri...*

Vorbind despre ceea ce consider că este o lipsă a lui Dumitriu, am să mă refer la insuficienta lui forță, la capacitatea lui scăzută de luptă. Oricît de fin tehnician ai fi, ca înaintaș ești pus deseori în situația să te „bați" cu apărările. Deși a cîștigat în ultimul an mult în forță, Dumitriu mai are multe probleme cu apărările mai „tari". Este o deficiență pe care antrenamentele speciale, de forță, pe care le face Emil, o vor elimina cu timpul. Aș vrea să spun că cuplul nostru va mai progresa — sînt sigur — mult".

În final dăm cuvîntul autorului acestui cuplu, antrenorul VALENTIN STĂNESCU. *„Lucrez la cuplul Dumitriu — Ionescu de doi ani și jumătate. Cred că am realizat unele lucruri bune, dar îmi dau seama că mai sînt multe de făcut. Enumerînd cîteva din obiectivele mele în legătură cu acest cuplu, am să amintesc: 1) sporirea combativității; 2) realizarea apropierii în joc a lui Dumitriu și Ionescu (la 10 m, 7 m și chiar mai puțin) condiție esențială a eficacității; 3) lichidarea individualismului; 4) creșterea numărului șuturilor la poartă și, implicit, a golurilor înscrise de ei etc".*

Cum discreția „tactică" a antrenorului Valentin Stănescu a fost un obstacol în obținerea unor noi amănunte, am renunțat la întrebări și am urmărit antrenamentul cuplului Dumitriu — Ionescu. La sfîrșit mi-am privit ceasul: durase o oră.

MARIUS POPESCU

P.S. *Așadar, un cuplu de valoare, pregătit științific. Un cuplu care, după părerea noastră, ar trebui să intre și în vederile celor ce se ocupă de formarea echipei naționale.*

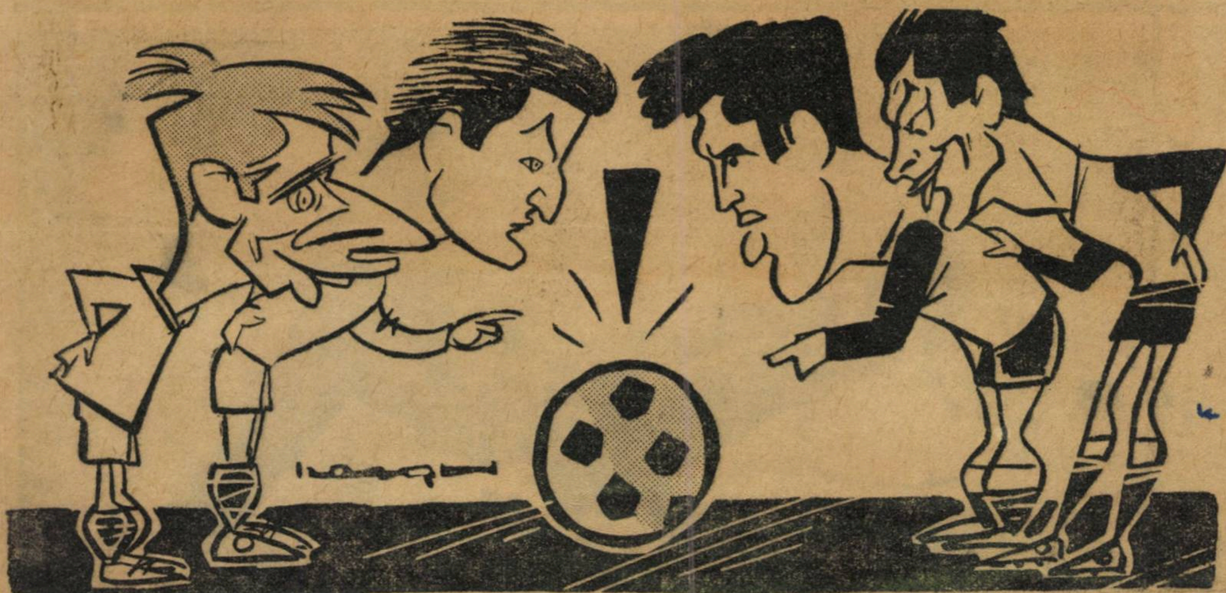
„SPORTUL" – 65

Două cupluri despre... ele!

Avînd ca interlocutori pe inginerul Mircea Dridea și pe asistentul universitar de educație fizică, Ion Ionescu, o asemenea discuție capătă interes nu numai sub aspectul „unghiului de vedere" — al actorului care privește cu ochi critic și autocritic rolul său jucat de un coleg — ci și sub cel al gradului de competență, de tehnicitate am zice, referindu-ne bineînțeles la calificarea superioară a acestor doi binecunoscuți fotbaliști.

Inainte de a le da cuvîntul, se cuvine o precizare asupra naturii relațiilor dintre protagoniștii acestui original duel. Deși sînt adversari pe terenul de joc — vezi apriga luptă pentru întîietate Rapid—Petrolul, ca și concursul direct personal pentru promovarea în echipa natională — cei doi atacanți centrali se apreciază reciproc, se stimează unul pe celălalt.

Așadar, nici o grijă, nici una dintre lame nu este otrăvită, duelul este absolut cavaleresc.

Dumitriu, Ionescu, Dridea și Badea văzuți de NEAGU RĂDULESCU

După cea mai imparțială ordine, cea alfabetică, îi dăm cuvîntul, la început, lui...

...*DRIDEA: Intotdeauna am admirat la cuplul Dumitriu-Ionescu fantezia. La acest capitol, cei doi rapidiști întrec de departe orice alt cuplu din țară; evident și pe noi* (n.r. cuplul Badea—Dridea).

IONESCU: Mulțumesc.

DRIDEA: O mică precizare suplimentară. Personal, am apreciat jocul cuplului rapidist cînd fantezia sa era creatoare, cînd servea jocul echipei. Atunci, jos pălăria!... Cînd însă Dumitriu încearcă să-l imite pe Ovidiu René la scorul de 2—0 pentru adversari, atunci — pardon — și ca jucător și ca spectator nu pot fi de acord.

IONESCU: (Se abține — tușește scurt).

DRIDEA: Pentru că m-am lansat în „pozitive", o altă calitate — armă pe care cuplul feroviar o folosește cu mult efect: driblingul. Foarte buni dribleuri (mai buni ca Badea și ca mine), *cei doi rapidiști înșiră de multe ori în cursele lor cîte 3—4 adversari. Și aici ar trebui însă să opereze o dozare. Ce-i prea mult, s-a văzut, strică...*

IONESCU: Ne-au spus-o pînă acum mii de oameni. N-avem măsură! La primăvară, însă, s-a terminat!...

DRIDEA: „En garde!" La capitolul forță sînteți cam „firavi". Mai ales Dumitriu. Mă întreb cum ați juca împotriva unor adversari ca Dan al vostru?!?

IONESCU: (Din nou fără ripostă).

DRIDEA: Ca să nu mai vorbim de jocul pe sus. La mingile pe sus parcă ați fi spectatori la un... miting aviatic.

IONESCU: Ai dreptate. L-ai uitat însă pe Ozon. Dădea gol cu capul doar „la zile mari"! Marca cu piciorul în schimb cît pentru o înaintare întreagă.

DRIDEA: Faceți și voi ce făcea Ozon, dacă vă dă mîna!

O ultimă idee care ne frămîntă și pe noi: valoarea unui „tandem" se afirmă și se confirmă și în jocurile în deplasare!

IONESCU: Ceea ce am admirat întotdeauna la cuplul vostru (ca să încep și eu cu complimentele) *au fost în ordine: realismul jocului vostru — urmăriți golul și numai golul — forța, percuția, și o mobilizare exemplară. Nu cedați niciodată. Ca să nu mai spun că în fața unor adversari de mare valoare jucați aparent fără nici un complex.*

DRIDEA: Cînd l-am privit pe Germano la televizor (în meciurile Cehoslovacia—Portugalia și Internazionale—Benfica) am avut impresia că văd perfecțiunea. Model de fundaș „libero"! Intrînd pe stadionul „23 August", însă, știam că nu mai sînt la televizor, să-l privesc... Așa că l-am atacat. Hotărît. Cu mingea în picior. Am trecut de cîteva ori de el. Iar Sandu (n. r. Badea) *l-a „întors" o dată, ca la... Ploiești.*

Abordînd un meci cu complexele miturilor care-i aureolează pe marii fotbaliști ești victimă sigură. Jucînd „de la om la om", ca împotriva unui normal fiu al Terrei, ai șansele pe care le-a avut Dan împotriva „perlei din Mozambic" și, eventual, și reușita lui.

IONESCU: Sînteți însă cam rigizi! Folosiți aceleași stereotipe mecanice. Demaraj pe extreme, centrare la 1,67 m, preluare și iarăși demarare, centrare, preluare... Nu știu cum să-ți spun, aveți ceva din mișcările unui robot...

DRIDEA: Dacă „robotul" dă multe goluri, e perfect!

IONESCU: Perfect, pînă prinde adversarul „schema" și ritmul. Mergeți cam în același ritm. Viteza de reacție, explozia — sînt sectorul lui Moldoveanu. Voi doi veniți cu clasa a II-a!...

DRIDEA: Remarcă justă. Lucrăm intens pentru remedierea acestui minus. La primăvară s-ar putea să venim... cu expresul!

IONESCU: Adică... batem șaua?

DRIDEA: Asta-i. Ești „pe fază".

IONESCU: Promitem și noi să vă concurăm la „națională", dar nu ca simpli „taloneuri".

DRIDEA: Batem palma!

Așadar, un concurs a două valoroase și mult discutate cupluri a căror evoluție a stîrnit nu de puține ori entuziasmul tribunelor, un concurs pe care-l salutăm, un concurs cu un cîștigător sigur: fotbalul românesc.

MARIUS POPESCU

P.S.: Pe cînd și alte cupluri în această întrecere?

3 DECLARAŢII

1965

Năsturescu despre Pîrcălab, Pîrcălab despre Năsturescu și Dumitriu despre amîndoi

Fotbalul romînesc se află în acest an în fața unor examene dificile. Dintre reprezentativele Portugaliei, Romîniei, Turciei și Cehoslovaciei, una singură va căpăta dreptul să se numere printre finalistele Campionatului mondial din 1966. Primul avertisment în grupa a V-a a fost dat de echipa Portugaliei (5-1 cu Turcia), iar mîine la Ankara, după toate probabilitățile, adversarii noștri de la 2 mai vor fi din nou în dificultate în fața portughezilor.

Pregătirile fotbaliștilor noștri sînt în plină desfășurare și atît în partidele de campionat cît și în jocurile de verificare, toți ochii sînt pe cei aleși în lotul țării. Părerile sînt încă împărțite cu privire la alegere însă cert este că avem elemente de valoare cu care să alcătuim o echipă bună.

Pârcălab

La meciul cu Wiener S. K. am avut o senzație plăcută, fără însă să cădem în extaz. Am stat pe banca rezervelor, lîngă Năsturescu, urmărindu-i calmul și ascultîndu-i vorbele pline de admirație pentru Pîrcălab. După meci, discuția noastră a continuat :

— Ce zici, Năsturescule, cum a jucat Pîrcălab în jocul cu compatrioții valsului ?

— *Excepțional. Atît de mult mi-a plăcut încît uitasem că sînt „în dublură" extrem dreapta al reprezentativei noastre. De altfel, antrenorii echipei mi-au spus în dimineața acelei zile că sînt în formație, iar Pîrcălab rezervă. Jucase slab în partida de duminică și deci... Pîrcălab rezerva mea (! ?) M-a înfiorat puțin gîndul, fără însă să-mi pierd firea. Dar o schimbare de ultim moment l-a adus pe Pîrcălab în dreapta colegului meu de echipă, Dumitriu. Îmi este greu să explic sentimentul unui debutant în echipa reprezentativă al cărui tricou este mirajul tuturor fotbaliștilor. Însă cînd ești extremă dreapta și cunoști că există în „specialitate" un Pîrcălab, visul de a juca în reprezentativa țării, parcă se depărtează.*

— Și ți-a părut rău cînd ai văzut că tricoul cu numărul 7 îl îmbracă Pîrcălab ?

— *Firește, însă după cîteva minute de la începerea jocului, supărarea mea s-a transformat într-o bucurie. Pîrcălab nu mai era acela pe care-l văzusem cu cîteva zile în urmă. Zburda pe teren, îi reușeau toate execuțiile, se înțelegea perfect cu prietenul meu Dumitriu. Trăiam acea bucurie pe care o trăiesc toți iubitorii fotbalului, bucurie care acoperă toate pasiunile și simpatiile pentru o echipă sau alta. Totdeauna Pîrcălab a fost pentru mine un etalon al perfecțiunii subtilităților fotbalistice, am dorit să fiu mai bun ca el și într-un fel, răutăcios, mă bucuram că „l-am prins" pe picior greșit (să nu-mi fie luată gluma în nume de rău), însă în același timp mă gîndeam cît de bine va trebui să joc, fiindcă altfel, este Pîrcălab în spate... Nu înseamnă că nu lupt să-l ajung și să-l văd rezerva lui... Năsturescu. Vîrsta mă va ajuta și mai ales jocul plin de inteligență al lui Dumitriu.*

— Dar Dumitriu nu are o preferință între Năsturescu și Pîrcălab ?

— *Nu pot să știu. Ceea ce pot să răspund este că Dumitriu joacă aproape zi de zi cu mine în echipă și deci este vorba de o armonie mai apropiată de perfecțiune, iar cu Pîrcălab mai rar, ocazionat de evenimente fotbalistice. Dumitriu este însă tot atît de bun prieten cu Pîrcălab ca și cu mine. Dar despre preferințele lui Dumitriu puteți vorbi cu el.*

Pe Năsturescu l-am reîntîlnit la ședința de analiză a jocului cu Wiener S. K. S-a ridicat și a vorbit cu multe superlative despre cel ce inițial era rezerva lui. *Mă bucur foarte mult* — spunea Năsturescu — *că jocul lui Pîrcălab a primit calificativ bun. Eu aș dori să-l văd astfel jucînd și în celelalte partide pe care le are reprezentativa noastră de susținut.*

— Dar tu, Ioane, ce părere ai despre Năsturescu ?

— *În afară de faptul că am o părere foarte bună despre Năsturescu ca fotbalist și ca prieten, îl simt în permanență ca o suliță între coaste. Nici un moment nu poți să te consideri titular cînd știi că mai este selecționat un om cu o mie de suflete cum este această zvîrlugă de Năsturescu. Recunosc că am jucat slab în partida cu Știința Cluj însă după aceea am stat tot timpul concentrat asupra jocului lui Năsturescu. Eu n-aș fi putut ajunge în propria poartă să salvez un gol iremediabil în același minut în care la cîțiva metri de poarta adversă am scăpat o bună ocazie de a înscrie. Acesta este Năsturescu, jucător cu o mare vitalitate, cu o totală dăruire jocului. Știu că în „națională" nu pot să am zile bune dacă nu mă pregătesc, altfel imediat aud rostindu-se numele lui Năsturescu.*

Dumitriu II

— Cum te împaci în joc cu Dumitriu ? Am văzut că în meciul cu Wiener S. K. totul a mers bine !

— *Într-adevăr. Dumitriu este un inter ideal, cu toate că trebuie să muncești mai mult decît lîngă Nunweiller VI sau lîngă Frățilă. Dar pasa lui are valoarea aceleia a lui Constantin în zilele sale de glorie și îți oferă posibilitatea să arăți tot ceea ce știi. Niciodată nu primești două pase la fel și asta îți solicită un plus de concentrare în joc. Altfel te pune în situație neplăcută față de public.*

Năsturescu

Emil Dumitriu, sau cum i se mai spune în lumea fotbalistică Dumitriu II, este foarte economicos la vorbă. A încercat să ne facă mai întîi o... fentă, considerînd foarte dificil subiectul discuției noastre. Cu cine să înceapă mai întîi ? Cu Năsturescu sau cu Pîrcălab ?

— Totuși cămașa este mai aproape de corp !

— *Da, dar în cazul de față mă puneți să explic calitățile similare aproape ale celor două... „cămăși" ca să nu ne depărtăm de proverb. Fără îndoială că pe Năsturescu îl cunosc mult mai bine în joc însă Pîrcălab este un jucător mare căruia nu-i trebuie prea mult timp de omogenizare. Năsturescu are marea calitate că se bate pentru fiecare minge și nu face nici un moment economie de energie. Are o explozie care surprinde aproape totdeauna adversarul, lăsîndu-l să vină cu... personalul. Pîrcălab este mai subtil în joc și pasa lui are o perfecțiune ireproșabilă. Lui Năsturescu îi plac mingile lansate, savurînd plăcerea de a pierde pe drum adversarul direct. Pîrcălab o utilizează mult mai bine dacă-i este servită la picior și apoi el s-o conducă pînă spre țintă sau la tușă de unde s-o servească ideal partenerilor. Eu îi înțeleg și mă înțeleg amîndoi. Și mie, și sînt aproape sigur că și antrenorilor noștri, le este foarte dificil să se pronunțe fără rezerve în a alege pe Pîrcălab sau pe Năsturescu. Dar cred că este mult mai bine să ai astfel de „griji" în alcătuirea unei formații reprezentative decît de altă natură.*

Petre CRISTEA

Jucătorii au cuvîntul!

Cu Ion Ionescu despre fotbal

Discuțiile despre fotbal continuă și este firesc ca ele să angajeze diferitele categorii de pasionați ai acestui sport atît de popular, de la spectatorii din tribune pînă la membrii federației de fotbal.

Considerăm că părerile jucătorilor, adică ale factorilor primordiali în fotbal — căci doar fotbaliștii ne entuziasmează sau întristează, după modul cum se comportă în teren ! — au o importanță deosebită în mijlocul căutărilor pentru a se ieși din impas. De aceea ne-am adresat unor fotbaliști fruntași rugîndu-i să-și spună cuvîntul în cadrul unor discuții asupra problemelor actuale din acest sport.

Primul nostru interlocutor a fost jucătorul Rapidului, *Ion Ionescu*, care în ultimii doi ani a făcut parte din echipa reprezentativă a țării noastre.

L-am găsit pe Ion Ionescu la catedra de educație fizică a Institutului de științe economice „V. I. Lenin" unde este asistent. Ion Ionescu este deci nu numai fotbalist

ci şi profesor de educaţie fizică. El împlineşte în luna aprilie a acestui an vîrsta de 27 de ani, astfel că se poate spune că debutul său în echipa naţională a fost făcut cu întîrziere. De altfel, pătrunderea lui Ion Ionescu în categoria A a fost şi ea foarte anevoioasă. El joacă numai de patru ani la Rapid, după ce chiar echipa sa de azi şi apoi Progresul au refuzat să-l folosească pînă în 1960. Un singur antrenor a perseverat în a-l stimula, Asbiceanu, iar Angelo Niculescu, în 1960 l-a selecţionat de la Ştiinţa Bucureşti în echipa de tineret a R.P.R. pentru meciul de la Bacău cu Vittoria Bahia (2—0). Abia atunci Rapid şi-a dat seama că crescuse printre juniorii săi un element foarte valoros. Şi l-a rechemat la club.

I-am pus lui Ion Ionescu o întrebare care frămîntă pe toţi iubitorii fotbalului. *De ce ne depăşesc echipele străine, de ce nu putem face faţă într-o competiţie internaţională de prim ordin?*

— Este adevărat că tehnica fotbaliştilor din echipele de mare răsunet în fotbal ne este superioară, *ne-a răspuns Ion Ionescu.* Noi trebuie să facem totul pentru a progresa în tehnică. Dar mai este ceva. O bună parte dintre noi nu avem încredere în forţele proprii. Sîntem copleşiţi de faima mare a echipelor şi fotbaliştilor străini într-o măsură exagerată şi dăunătoare. Din această cauză mulţi dintre noi păşim pe teren demobilizaţi. Sper că n-o să se supere colegii mei de campionat, cînd voi spune că, în timp ce ne aflam la Tokio, dinamoviştii din lotul olimpic manifestau încă de acolo o teamă excesivă faţă de jocul cu Internazionale de la Milano. *„Ne vor ascunde mingea“*, gîndea Pîrcălab. Expresia aceasta încetăţenită printre noi se rosteşte acum despre preliminariile campionatului mondial: *„Eusebio ne va ascunde mingea“* se spune despre meciul cu Portugalia. Asemenea idei preconcepute se întîlnesc şi cînd este vorba de campionatul nostru. De pildă, colegul meu Greavu nu se împacă cu ideea că-l poate stopa din cursă pe Pîrcălab şi numai din această teamă el nu-i poate adesea rezista, deşi are posibilităţi.

— Clar că fotbalul este o problemă şi de tehnică, dar şi de mentalitate. Cum credeţi că se pot rezolva amîndouă?

— Îmbinînd învăţarea procedeelor tehnice cu dezvoltarea interesului tinerilor fotbalişti pentru a atinge măiestria sportivă. Aş putea spune că ceea ce lipsesc în cea mai mare măsură sînt răbdarea, perseverenţa. De acest mare cusur suferă nu numai jucătorii ci şi conducerile cluburilor şi antrenorii care se plictisesc uşor de a stărui din cauza dorinţei de a obţine randament şi rezultate prea repede.

Şi apoi, cred că ar trebui să vedem echipe străine valoroase, pe aşii acestui sport la lucru. Noi îi ştim pe Pele, pe Law, Voronin, Sivori, Seeler şi alţii ca ei doar din citite. Ar fi foarte util ca fotbaliştii noştri să vadă la lucru „stelele“ europene sau mondiale. Am avea prilejul să vedem procedee noi tehnice şi tactice şi să ridicăm astfel clasa de joc a fotbalului nostru.

— Observ cu satisfacţie că, deşi mai aveţi cîţiva ani de jucat în teren, amintiţi mereu de tinerii fotbalişti. Care este situaţia la Rapid şi în ce măsură contribuiţi personal la ridicarea tineretului?

— La Rapid există patru echipe de copii şi două de juniori. În ultimul timp s-au impus cîteva elemente foarte talentate ca înaintaşii Rugiubei, Ţuţuianu, Oblemenco şi fundaşul Costea. La noi s-ar putea face mai mult pentru tineret, păcat însă, copiii şi juniorii nu au condiţii din cele mai bune pentru activitate. Personal nu m-am ocupat de problema creşterii tinerelor cadre din clubul nostru. Consider că am greşit. Este de datoria noastră, a fotbaliştilor experimentaţi, să ne ocupăm în limita timpului liber de tineret, să-i arătăm din experienţa noastră.

— Ce părere aveţi despre lotul reprezentativ pentru preliminariile campionatului mondial, lot în care nu figuraţi?

— Acţiunea federaţiei de a verifica noi jucători este necesară şi stimulativă pentru tinerii fotbalişti. Trebuie alcătuită o echipă naţională mai puternică decît pînă acum, mai încrezătoare în forţele ei. În ceea ce mă priveşte, sînt convins că voi avea o formă bună în returul campionatului şi că voi continua să fac parte din echipa ţării. Mă pregătesc cu asiduitate de la începutul anului şi caut să-mi perfecţionez jocul şi execuţiile tehnice. Mi-am îmbunătăţit loviturile la poartă şi mă obişnuiesc să şutez şi din afara careului, la îndemnul antrenorului meu Valentin Stănescu. Încerc să-mi însuşesc procedee noi văzute pe film în jocul lui Pele, Law, Gento. Mă interesează în special un procedeu folosit de Law, foarte dificil, pe care cred că totuşi îl voi însuşi.

— În ce cadru faceţi aceste antrenamente?

— De cele mai multe ori singur, cînd timpul îmi permite.

— Ce intenţii are echipa Rapid?

— Ne pregătim cu toţii foarte serios pentru returul campionatului. Probabil că veţi zîmbi şi dumneavoastră şi cititorii cînd vă voi spune că aspirăm la titlul de campioni. Rapid a promis de mai mult timp o asemenea performanţă şi nu s-a ţinut de cuvînt. Încercăm din nou în 1965 şi trebuie să recunoaşteţi că şanse avem.

★

Am redat o parte din discuţia cu Ion Ionescu. Spaţiul limitat ne obligă doar la relatări sumare, dar convorbirea ne-a arătat că sînt jucători care au idei bune, spirit critic dezvoltat şi mai ales dorinţă de progres.

Dan Olteanu

DAN DEŞLIU

1965

A fi sau a nu fi

De vreo cîteva săptămîni, toată suflarea sportivă de prin partea locului stă cu ochii aţintiţi asupra băieţilor de la Rapid (cînd zicem suflare sportivă se înţelege, fireşte, eminamente fotbalistică), remarcînd, lăudînd, regretînd, argumentînd, criticînd, prevăzînd, propunînd... Aşadar, un veritabil colocviu pe tema „a fi sau a nu fi campioni“. Formaţia feroviară se află, volens-nolens, în postura fetei mezine, pe cît de frumoasă, pe atît de oropsită şi care în fine, e pe punctul să-şi găsească norocul! De unde — o avalanşă de sfaturi şi maxime, de surîsuri şi ochiade, mai amicale, sau mai ţanţoşe, mai de la inimă sau mai printre dinţi — că, deh, vorba ceea, acu-i acu!

Neîndoielnic, partea leului în această agitaţie unanimă revine simpatiei binemeritate de care se bucură fachirii din Giuleşti nu numai în capitală— ci în ţara întreagă. Inutil să insistăm asupra motivelor obiective ale situaţiei cu pricina: ele sînt limpezi pentru toţi cei ce urmăresc de ani de zile, cu o privire neumbrită de patimă, evoluţia sportului nr. 1 pe aceste meleaguri. Inutil să amintim, de asemenea, că în ciuda aparenţelor, lupta pentru întîietate nu s-a încheiat; cu tot avansul substanţial, echipa lui Valentin Stănescu mai are cîteva hopuri grele (primul, chiar duminica asta, la Constanţa) în calea spre „gara Victoriei“. Tocmai de aceea, şi tocmai acum, se intensifică şi acţiunea despre care vorbeam, acei bulgăre în perpetuă amplificare, alcătuit din sute de opinii mai mult sau mai puţin autorizate.

...Ba, că atacul merge acceptabil, însă ar trebui activizate extremele, ba, că, dimpotrivă, extremele muncesc enorm şi cu folos, dar cuplul Ionescu-Dumitriu combină excesiv şi n-ar strica să mai renunţe la scamatorii, ba că tocmai în asta constă farmecul specific al „festivalurilor“, rapidiste, deci să nu se renunţe în ruptul capului, ci să se mizeze mai puţin pe Georgescu, ca realizator, iar Dumitriu să încerce mai des poarta adversă, ba, că aşa şi pe dincolo...

Asta-i una la mînă.

Vin la rînd felurite reflecţii asupra fluctuaţiei de formă, de la un joc la altul. Cineva observă o scădere a potenţialului ofensiv în ultimele etape; preopinenţii confirmă, dar invocă legitima necesitate de a proteja rezervele de energie; un pesimist riscă niscaiva fraze sibilinice, apropo de viitoarele jocuri în deplasare, pe cînd un umorist ad-hoc ironizează opiniile reticente; un campion al principiilor cere maximum de randament în orice situaţie şi — obligator — în ambele reprize; un fanatic (nu vă miraţi, mai sînt şi de-ăştia) exultă de pe acum la adierea frunzelor de laur, luînd în răspăr cea mai vagă intenţie critică...

Numai pe ei, pe eroii acestei dezbateri pasionante, nu-i întreabă nimeni cum s-or fi simţind în mijlocul vîrtejului de propuneri şi rezerve, de afirmaţii şi negaţii, de supoziţii, interjecţii şi exclamaţii (bravo, bine, păcat, aşa da, aşa nu, vai, ah, oh, hei, tiii — etc. etc.) — capabile să năucească unsprezece adepţi ai yogismului, cu maestru cu tot!

Ce-ar fi să-i mai lăsăm să respire?

N. B. — La poarta stadionului „23 August“, cerberul cu proaste dispoziţii continuă să-şi facă mendrele „răzbunîndu-se“ prin abuz de autoritate pe cei ce-au îndrăznit să-l condeieze.

A nu se lăsa, nici mort!

PETROLUL LA UN PAS DE TITLU

Era greu de presupus la startul returului că Petrolul va avea cinci puncte avans după etapa a 21-a. Și totuși, clasamentul nu minte. Neînvinși în retur, ploieștenii s-au impus prin omogenitate, masivitate, sobrietate și, mai ales, printr-o exemplară putere de muncă, dublată de o rezistență psihică care este, după cît se pare, consecința unei munci pedagogice superioare. Așa cum a evoluat — pînă acum — Petrolul este, în primul rînd, O ECHIPĂ.

Jocul de duminica trecută, cu Steaua, era de două ori important pentru lider. Petrolul avea nevoie în primul rînd de cele două puncte, dar mai era ceva la mijloc: ploieștenii susțineau pe stadionul «23 August» meciul de adio al campionatului 1965-66 în fața publicului bucureștean. Și pentru că cele două jocuri anterioare (cu Dinamo și Rapid) reprezentau singurele înfrîngeri ale echipei lui Pahonțu în acest campionat, era limpede că meciul cu Steaua avea pentru petroliști o dublă importanță.

Jocul Petrolul—Steaua a confirmat încă o dată valoarea de ansamblu a echipei petroliste. Un portar echilibrat — duminică în zi mare (Ionescu), un fundaș... tînăr, deși maestru emerit (Pahonțu), un stoper de mare talent, care a găsit la Ploiești un climat adecvat (Boc), un atlet calificat «în stil ploieștean» pe un nou post (Florea), un «număr 4» care reprezintă — de fapt — revelația apărătorilor 1966 (Mocanu), un «stilist» cu orizont, deși cu puține sarcini de apărare (Juhas), un Dragomir care permite — printr-o formidabilă risipă de efort — toate fanteziile lui «Edi», un extrem dreapta de «Oraș II» (Dincuță), care confirmă arta ploieșteană în descoperirea și stimularea anonimilor, un Dridea mereu în prima linie, «la bătaie», pentru dizlocarea apărărilor, un Badea mereu în galop, și care a izbutit, grație experienței, să «acopere» scăderea de formă din ultimele 2—3 meciuri, în sfîrșit, un Moldoveanu, cu șutul lui de «greu» și cu resurse încă nevalorificate — iată Petrolul 1965-66.

Nu putem uita, bineînțeles, marea și plăcuta surpriză a lui Constantin Cernăianu, «calificat la locul de muncă», în mijlocul echipei sale, și care a emis o serie de idei interesante, dovedind o sobrietate remarcabilă pentru un antrenor tînăr. Nu putem uita, bineînțeles, aportul fostului stoper petrolist Marinescu, care a adus la Petrolul ponderea și seriozitatea care l-au caracterizat întotdeauna.

*

Toate bune — vor spune cititorii noștri care își amintesc că în palmaresul Petrolului a existat o dată o echipă, pe nume Wismut. Echipa aceea, Wismut, care a redus la minimum «croaziera» ploieștenilor în Cupa Campionilor. E într-adevăr, numele unei echipe care nu poate fi uitat ușor. L-am pomenit pentru simplul fapt că astăzi — avem convingerea — petroliștii, păstrînd rezonanța acestui nume, își vor aminti că titlul de campioni nu mai e un simplu scop, ci un mijloc...

RAPID contraatacă!

Prima etapă de mai a fost dominată de performanța Rapidului la Brașov. În ajunul meciului, 90% din iubitorii fotbalului erau convinși că în orașul «loviturii de teatru» se va decide din nou campionatul, prin victoria «stegarilor» și desprinderea liderului. Iată însă că vigurosul contraatac al Rapidului a readus echilibrul în lupta pentru titlu. Astăzi se poate spune că Petrolul și Rapid păstrează șanse egale, după ce pînă în etapa trecută petroliștii păreau să dețină o poziție favorabilă în cursă...

PETROLUL, acasă, a... executat speranțele Farului, menținîndu-se la conducere cu punctul în plus și cu golaverajul care reprezintă, de fapt, încă un punct.

CSMS, care «a stăpînit mijlocul terenului și s-a aflat de multe ori cu mingea la picior, întîrziind să suteze» (Diaconescu — Iași), a mărit copios șansele de salvare ale orădenilor.

DINAMO PITEȘTI a adunat pînă acum 8 din cele 12 puncte promise în retur revistei SPORT, fiind deocamdată campionul... lucidității. Cu o echipă bine organizată, în stare să se adapteze diverselor situații de joc, piteștenii au adunat 20 de puncte și dețin locul patru după un start care părea să anunțe o catastrofă (jocuri pierdute acasă cu Petrolul și Știința Cluj).

DINAMO BUCUREȘTI joacă fără obiectiv palpabil și imediat. Să sperăm că antrenorii vor valorifica această perioadă de acalmie — firească, poate... — pentru startul din toamnă.

STEAUA se apropie, după cît se pare, de momentul cristalizării echipei. Ecuația oarecum rezolvată în apărare așteaptă soluții în mijloc și în atac. Credem că premiza trebuie să-l cuprindă pe Sorin Avram înaintaș central.

STEAGUL ROȘU a avut șansa de a fi cîștigat surprinzător la Arad. Altfel s-ar fi aflat în zona retrogradării, de care nu e departe nici astăzi.

ȘTIINȚA CRAIOVA se bate frumos, cu temperamentul ei vulcanic, anunțînd ameliorări pentru viitor. Faptul ne bucură, pentru că Craiova este realmente un «oraș al fotbalului».

UNIVERSITATEA a pierdut la Timișoara, dar rodează nume noi, ceea ce e, totuși, un cîștig.

UTA are o situație de-a dreptul dramatică. După ce au avut locul patru în tur, textiliștii nu au izbutit nici măcar o victorie în șase etape. Situația arădenilor este extrem de grea. Îi poate salva doar forma maximă...

POLITEHNICA păstrează cu greu «roata» plutonului, fiind angajată direct în lupta pentru evitarea lanternei...

FARUL joacă sub nivelul promisiunilor, dar se poate salva prin intransigența manifestată acasă...

CRIȘUL a realizat pînă acum mai mult decît și-a promis, izbutind să obțină comutarea sentinței în «muncă grea, pentru reabilitare».

În sfîrșit, **SIDERURGISTUL**, dar cine știe...

Cu șapte etape înainte de sfîrșit, atît piscul campionatului cît și baza sînt în grele frămîntări.

Etapa a 19-a a marcat refacerea morală a Rapidului și marea înfrîngere a Aradului. Echipa textilistă, care nu a cunoscut niciodată anturajul categoriei B, este amenințată mai grav ca oricînd. Poate că totuși jucătorii ei — pe care revista noastră îi prezintă chiar în acest număr — vor găsi resursele necesare pentru a apăra renumele unui centru de seamă al fotbalului nostru.

În picioare, de la stînga la dreapta: Antrenorul principal STĂNESCU Valentin; COE Dan, fundaș central, 25 de ani, 1,83 m înălțime, 81 kg, 14 ani la Rapid, 13 selecții in echipa națională A; MACRI Dumitru, fundaș de margine, 34 de ani, 1,73 m, 70 kg, 16 ani la Rapid, 12 ori in A, 4 in B; LUPESCU Nicolae, fundaș de margine, 24 de ani, 1,77 m, 74 kg, 4 ani la Rapid, 1 in B; ANDREI Marin, portar, 25 de ani, 1,79 m, 77 kg, 3 ani la Rapid, 2 ori în A, 1 in B; RĂDUCANU Necula, portar, 1,89 m, 85 kg; MOTROC Ion, fundaș central, 1,76 m, 70 kg, 5 ani la Rapid, 1 in A; GEORGESCU Nicolae, mijlocaș, 29 de ani, 1,74 m, 77 kg, 10 ani la Rapid, 17 ori in A, 4 în B; STEFAN Vasile, fundaș, 17 ani, 1,70 m, 64 kg, 4 ani la Rapid; antrenorul secund STĂNCULESCU Victor.

Jos: DINU Constantin, mijlocaș, 22 de ani, 1,66 m, 62 kg, 9 ani la Rapid; MIHAI Mihai, fundaș, 23 de ani, 1,69 m, 64 kg, 10 ani la Rapid; KRAUS Viorel, extremă, 25 de ani, 1,76 m, 72 kg, 7 ani la Rapid; DUMITRIU Emil, inaintaș central, 22 de ani, 1,73 m, 63 kg, 3 ani la Rapid; IONESCU Ion, inaintaș central, 27 de ani, 1,70 m, 70 kg, 6 ani la Rapid, 9 ori in A; CODREANU Teofil, extremă, 24 de ani, 1,70 m, 66 kg, 3 ani la Rapid; NEAGU Alexandru, inaintaș, 17 ani, 1,70 m, 66 kg, 3 ani la Rapid; JAMAISCHI Constantin, mijlocaș, 20 de ani, 1,78 m, 76 kg, 3 ani la Rapid; GREAVU Ilie, fundaș de margine, 28 de ani, 1,65 m, 65 kg, 10 ani la Rapid, 19 ori in A, 1 in B. Din fotografie lipsesc: NĂSTURESCU Constantin, extremă, 23 de ani, 1,64 m, 62 kg, 3 ani la Rapid; URZICEANU Vasile, portar, 24 de ani, 1,76 m, 74 kg, 2 ani la Rapid și OBLEMENCO Ion, inaintaș, 1,82 m, 78 kg, 2 ani la

Foto: P. ROMOSAN

RAPID A

2-0!

Antrenată la început de Ioana Gro-
zescu, profesoara de educație fizică a

CÎSTIGAT DERBIUL

Fotbal la... semicerc în fața porții Rapidului. **De la stînga la dreapta:** Andrei, Greavu, Pîrcălab, Jamaischi, Haidu, Motroc, Frățilă (8) și Popescu (10) — în rol de... pivoți de handbal — Lupescu și C. Dan.

1. RAPID—STEAUA 2—0. Dumitriu a «scăpat» sub privirea protectoare a lui Georgescu (în fund) și cea îngrijorată a lui Petescu.

2. «Piramidă» în careu. La etaj: D. Popescu, C. Dan, Andrei. La parter: Pavlovici și Motroc.

RAPID 2—1. Răducanu, «omul de ultima oră», prinde balonul sub privirile lui Motroc, Lupescu şi Dan.

(3)

RESURSELE perechii siameze

Perechea Dumitriu — Ionescu a probat şi probează, fără îndoială, o interesantă capacitate de intuire a jocului cu două vîrfuri de atac. Am putea spune că, de fapt, «Emil» şi «Puiu» reprezintă un fenomen singular — din păcate — în fotbalul nostru.

Şi totuşi, aceşti doi înaintaşi de talent nu s-au impus net selecţiei. Şi aceasta nu pentru raţiunile... cuplului, care, repet, este cel mai legat din ţară, ci pentru raţiuni individuale. Exagerările lui Ionescu pe de o parte şi rafinamentele deseori sterile ale lui Dumitriu au adus întotdeauna neîncrederea chiar şi în tabăra numeroşilor lor simpatizanţi.

În ultima vreme, însă, lucrurile par a se fi ameliorat net, iar recentul joc de campionat — derbiul cu Dinamo — a întărit această convingere. Ionescu a devenit un luptător 100%, adică aşa cum stă bine omului de şoc, iar Dumitriu a căpătat mai multă încredere în posibilităţile sale de pătrundere spre poarta adversă şi a început să «intre». Memorabila bară a lui Dumitriu din minutul premergător deschiderii scorului în jocul cu Dinamo demonstrează — dacă mai era nevoie — că arsenalul lui Dumitriu, pe lîngă broderii şi... «pene» în apărarea adversă, mai cuprinde un... fuleu capabil să depăşească orice apărător şi un şut bun de prins într-o kinogramă. În acelaşi timp, golul al doilea din aceeaşi partidă este o excelentă realizare a lui Ionescu, care a insistat drăceşte la o minge pe care altădată ar fi abandonat-o şi a întors o centrare foarte precisă în piciorul lui Codreanu.

În sfîrşit, pe lîngă «creşterea» fiecărui... siamez în parte, se constată şi o mărire a sudurii cuplului, legată în primul rînd de o sporită înţelegere a subtilităţilor jocului.

Amintita bară a lui Dumitriu şi cursa care a precedat-o au fost ajutate în mod hotărîtor de demarcarea fulgerătoare a lui Ionescu, spre care s-a repezit apărarea adversă.

Nu ne rămîne decît să urăm succes... «siamezilor». Perechea Dumitriu—Ionescu, care şi-a pierdut un timp creditul în ochii publicului de pe urma unei oarecari blazări, are resurse mari pentru a deveni un cuplu de mare clasă.

P.S. Jocul de la Praga a demonstrat încă o dată că perechea Dumitriu-Ionescu nu poate juca decît împreună.

STEAGUL ROŞU-RAPID 4—1 (0—1)

„Lovitura de teatru“ în imagini

2 — 1

3 — 1

4 — 1

...Anul trecut, într-un mic interviu apărut în revista SPORT, Georgescu, căpitanul feroviarilor, îi recomanda lui Codreanu să renunțe să joace fotbal cu prietenii săi din Ghencea în chiar ajunul jocurilor Rapidului. Fără îndoială că Georgescu avea dreptate, dar faptul în sine demonstrează încă o dată marea dragoste a lui Codreanu pentru minge.

...În vara trecută, în vacanță la Mamaia, Codreanu juca fotbal pe plajă cam 6–7 ore pe zi și încerca o bucurie de copil ori de cîte ori dribla 6–7 vilegiaturiști. Jucătorul care terminase jocurile de campionat cu cîteva zile înainte, păstra nestinsă pofta de joc.

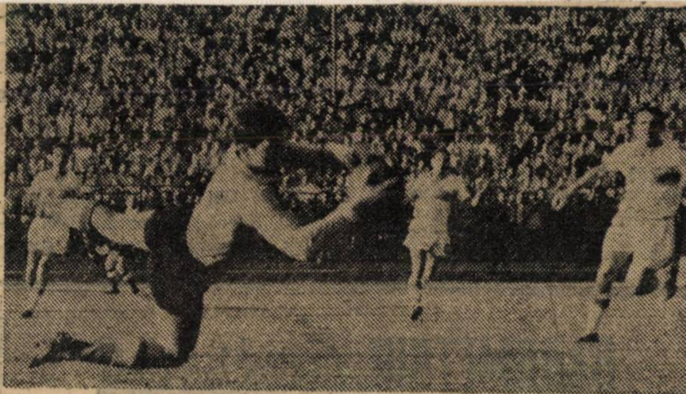
...Luna trecută, la unul din antrenamentele Rapidului, l-am văzut pe Codreanu exersînd de peste 20 de ori, din proprie inițiativă, preluarea din viteză cu „ascunderea" mingii de după piciorul de sprijin. În după-amiaza aceea am decis să schițez acest portret.

Herlitz
Made in Germany
PVC PP
Dokumentenecht

Din albumul amintirilor

CONFESIUNILE UNUI FOST PORTAR AL RAPIDULUI

V-am promis, stimați cititori un serial cu sportivi care de-a lungul anilor au fost și au rămas pentru totdeauna cu sufletul și cu inima lîngă Clubul sportiv Rapid-București. Galeria acestor personalități este numeroasă. Ne-am propus să începem cu un portar, cu inginerul **Vasile Urziceanu**, un om modest, mereu cu gîndul la realizările sale profesionale, la întrajutorarea colegilor, la bunul mers al treburilor în cadrul secției de fotbal Rapid. De multe ori l-am întîlnit în tribunele Stadionului Giulești lîngă foste glorii ale gazonului, urmărind cu sufletul la gură ce se întîmplă pe teren, în mijlocul echipei noastre, adeseori capricioasă, atunci cînd apriga galerie „amendează“ în stilul ei caracteristic greșelile jucătorilor.

Vasile Urziceanu nu-i omul care ține cu orice preț să se facă cunoscut, ba din contră, fapt incomod pentru un reporter care dorește să înceapă un serial cu el pentru calitățile sale morale și sportive care l-au făcut apreciat și cunoscut în rîndul tuturor celor care au iubit și iubesc Rapidul, ca pe un copil răsfățat, ca pe un idol.

AȘADAR,

Vasile URZICEANU s-a născut la 7 iulie 1941, în comuna Cetate, din județul Dolj. Între anii 1955—1959 , a absolvit Liceul „Frații Buzești“ din Cetatea Băniei. În 1964 a absolvit Institutul Politehnic din Timișoara. De aici a fost repartizat la I.R.A. Grivița unde se dovedește chiar de la început un inginer dornic de a stăpini cît mai bine profesia pe care și-a ales-o, știind foarte bine că numai muncind efectiv în procesul de producție, poate deveni util societății, poate să fie cu adevărat și un sportiv de frunte. Un crez de la care inginerul Vasile Urziceanu nu a abdicat niciodată, pînă în ziua cînd a spus adio fotbalului, cînd a rămas același suporter al feroviarilor bucureșteni.

SĂ DESCHIDEM PRIMA FILĂ A ALBUMULUI CU AMINTIRI...

— Pentru mine Craiova a fost și va rămîne un oraș al fotbalului. Este greu, chiar foarte greu să te oprești la vreun moment anume. Orașul acesta are un magnet pentru fotbal. Eu pentru că am urmat liceul în Craiova am ținut nespus de mult să debutez în perimetrul județului unde m-am născut și am copilărit. Dar mai bine să vă povestesc ceva concret despre începutrile mele în anul 1956 la „Știința Craiova“, la juniori. Alături de colegii mei visam să jucăm cît mai bine pentru a fi în atenția antrenorilor, dar și pentru a fi titulari în echipă.

Îmi aduc bine aminte de primul meu antrenor, marele atlet și fotbalist **Ionescu Crum.** Un om formidabil. Atent, bun pedagog, gata să te ajute în momentele mai grele prin care trece de fapt un puști care și noaptea visează la fotbal. Dînsul m-a descoperit, dar mi-a și dat o mînă de ajutor să debutez cu dreptul în echipa „Științei“.

Junior, junior, numai că ambițiile rămîn aceleași ca și la jucătorii mari. Îmi amintesc de o partidă aprigă cu echipa C.S.M. Reșița. De ce să nu spun că titular fiind în poartă, tremuram ca „varga“ și, culmea coincidenței, blondul **Varga**, viitorul mare jucător de fotbal, a făcut o cursă extraordinară și de la circa 40 de metri mi-a înscris un gol pe care niciodată nu l-am uitat. Și totuși, la sfîrșitul partidei eu m-am îndreptat spre Varga și l-am felicitat cu căldură.

În divizia „B“ știți că meciurile sînt mai aprige decît în „A“. Dar și aici am avut o satisfacție mare. Conduceam cu autoritate în clasament, urmați fiind de Farul Constanța. Trecuseră șase etape și eu nu primisem nici un gol. Este o performanță, nu ? Amintiri plăcute am și de la întîlnirea mea cu cel de-al doilea antrenor, **Gheorghe Scăișteanu.** Era un om sobru, dar bun la suflet și mereu alături de jucători. Multe lucruri am învățat de la dînsul în acea perioadă craioveană. Nu pot să trec nici peste prieteniile închegate cu jucători ca **Titi Bîtlan, Ion Oblemenco, Mircea Popa** și **Constantin Deliu.**

Vasile Urziceanu a jucat apoi în divizia „B“ pînă în anul 1962 cînd echipa sa a devenit „Universitatea Craiova“. Din 1962 și pînă în anul 1964 a făcut parte din echipa Politehnica Timișoara unde a și avut o serie de satisfacții, cum ar fi printre altele situarea Politehnicii pe locul III în clasamentul final al campionatului primei divizii.

ȘI DE AICI LA RAPID, LA RAPIDUL MARILOR SPERANȚE...

„Cupa balcanică“ a fost cîștigată de Rapid în anul 1964.

...Unde mărturisesc că m-am simțit extraordinar de bine încă din primele zile cînd am venit în rîndurile echipei. Am găsit o atmosferă propice de lucru, adică de antrenamente riguroase sub bagheta vrăjitorului de Nea Tinel, portarul de glorie al Rapidului, **Valentin Stănescu.** Antrenorul nostru era un om dintr-o bucată. Să mă explic. La antrenamente te punea să tragi al naibi, să alergi, să jonglezi cu balonul, să-ți cizelezi neîncetat tehnica individuală. Cred că mă înțelegeți ce făcea cu noi portarii, specialitatea casei. Titular în echipă l-am găsit pe apreciatul portar și prieten **Marin Andrei**, un real talent și un coleg de suflet, apropiat și gata oricînd să te ajute la nevoie. Era finul lui Nea Tinel, dar asta nu însemna că poate trage chiulul la antrenamente sau în partidele oficiale, să nu îndeplinească indicațiile antrenorului. Trăgeam amîndoi din greu știind că nu aveam ce să-i răspundem lui Valentin Stănescu atunci cînd nu ne aflam în poziția de a ne face datoria partidă de partidă.

Cu Marin Andrei eram prieten. Nu am fost niciodată rivali. Această prietenie ne-a ajutat foarte mult pe amîndoi în pregătirea noastră. Cînd în poartă era Andrei eu îl urmăream cu atenție ; cum iese din poartă, cum stă la executarea loviturilor de la 11 metri, sau atunci cînd se execută loviturile libere. Aveai ce învăța de la Andrei. Și un schimb de păreri era oricînd binevenit și în folosul echipei. CUM A FOST DEBUTUL ȘI CE S-A ÎNTÎMPLAT PE PARCURS ?

— Debutul a fost de bun augur, iar întîmplările au avut în general un caracter pașnic, niciodată nu am ținut să ies în vreun fel în evidență. Îmi stăruie și acum în memorie un amănunt nu lipsit de importanță — cantonamentul. Acesta avea întotdeauna loc la Vila Maiorul din Chitila, unde ne îmbia la antrenamente lacul din apropiere și o splendidă grădină cu trandafiri.

În acel an, 1964 am apărat poarta Rapidului de opt ori. În toate aceste opt întîlniri în prima divizie a țării am reușit să nu-l supăr pe Valentin Stănescu. În anul 1965, Andrei s-a operat de menisc și am avut astfel posibilitatea de a mă afla mai mult timp în poartă, adică să am jocuri mai multe și deci și obligații mai mari față de echipă. Cu acest prilej am participat și la o serie de turnee peste hotare în Israel, la „Cupa U.S.I.C.“, Olanda, Albania. Rapidul era așteptat cu interes și de către publicul spectator din străinătate. Tradiția și faima Rapidului erau o carte de vizită de notorietate.

Dar să mai umblăm și la alte amintiri. Bunăoară cîteva cuvinte despre „Cupa Balcanică“, prima manșă — ediția 1966, în finala cu F.C. Farul, de pe Giulești. Venise lume multă la acest joc. În cabină mă echipam cu gîndul la meci. Andrei era mai sigur pe el și îmi zîmbea cu subînțeles. „Îi batem noi și pe constănțeni“. Numai că nu a fost să fie așa. Andrei a „încasat“ trei goluri și la pauză Nea Tinel m-a introdus în poartă. Ghinion ! Atunci cînd vrei foarte mult de la tine, totul îți iese pe dos. Vrînd să prind o minge venită din afara terenului am scăpat-o direct în picioarele jucătorului **Koțca,** care nu m-a iertat înscriindu-mi un gol pe care cu greu l-am uitat. Manșa a doua a avut loc la Constanța și ne-am dus cu gîndul la cîștig. Prietenul și jucătorul cel mai îndrăgit la acea oră din echipa noastră, Niki **(Emil Dumitriu)**, cu driblingurile sale greu de stopat de către apărătorii constănțeni a făcut tot jocul. Nu pot să trec și peste contribuția lui **Puiu Ionescu.** Am cîștigat întîlnirea cu 2—1 și totodată și „Cupa Balcanică“.

Cel mai bun meci al carierei mele fotbalistice a fost cel de la Plovdiv, tot în „Cupa Balcanică“ în anul 1965 cînd am trecut de Spartak cu scorul de 1—0. A fost un joc frumos, un adevărat spectacol, cu faze electrizante cînd la o poartă cînd la alta, dar și cu ratări cît roata carului. Cred eu că în acele momente am dat tot ceea ce am avut mai bun în mine. M-am concentrat la fiecare atac, eram atent la fiecare fază periculoasă în zona buturilor noastre. Cînd meciul s-a terminat am privit direct în ochii lui Nea Tinel și acesta m-a privit ca un adevărat părinte. Avea tact și era bun pedagog antrenorul nostru căruia îi port și acum mult respect și stimă.

Din albumul amintirilor

CONFESIUNILE UNUI FOST PORTAR AL RAPIDULUI (III)

1964 : Rapid — Spartak Plovdiv 2—0

— Mă apropii de încheierea acestor gînduri legate de o frumoasă și de neuitat activitate sportivă la clubul feroviar. Nu pot însă să nu mă opresc, fie chiar pe scurt, la primele meciuri de fotbal de la Tel-Aviv și de la Ierusalim în anul 1965. Eram de fapt prima grupare sportivă care participam la o asemenea întîlnire de fotbal. Ne pregătisem cu atenție pentru aceste jocuri ținînd foarte mult să facem o bună propagandă fotbalului românesc. Cel mai în vervă dintre noi era **Tache Macri.** Trebuie să spun de asemenea că în fiecare joc, acolo în poartă mi-am făcut datoria, remarcîndu-mă prin intervențiile de ultim moment și printr-o constanță apreciată de antrenori și de presa de pe atunci.

Prezența în echipa națională de tineret, în perioada 1964—1965 a fost pentru mine momentul cel mai plăcut din viața de fotbalist. Pe postul de portar eram doi buni prieteni — **Vasile Suciu** și subsemnatul. De fapt, la lot ne pregăteam amîndoi sub atenta supraveghere a antrenorilor. Colegi de echipă îi aveam printre alții pe **Bebe Năsturescu, Teo Codreanu și Costică Jamaiscki.** Cu echipa de tineret am efectuat o serie de turnee în Libia, Egipt, Etiopia, Sudan, Algeria și Grecia. Cel mai bun meci l-am făcut la Kartum unde am învins cu 1—0, în fața a peste 50 000 de spectatori. Antrenorii **Bazil Marian** și **Gheorghe Ola** au fost mulțumiți de prestația mea în poartă. Țin minte cum la un moment dat, un atacant scăpat de sub atenția lui Tache Macri se îndrepta vertiginos spre poarta noastră. Am intervenit, micșorîndu-i unghiul și în același timp blocînd cu curaj la picioarele lui. Colegii de echipă m-au felicitat pentru jocul făcut, iar Bazil Marian mi-a zîmbit cu prietenie. Acum, după atîția ani cred că pot spune că cel mai bun dintre noi a fost același jucător de talent, **Emil Dumitriu.**

Un alt meci în care am apărat bine a fost cel de la Adis-Abeba. Venise multă lume să ne vadă. În prima partidă am pierdut cu scorul de 2—0. Un adversar de nesuportat pentru noi a fost căldura exagerată. Simțeam că ne sufocăm. Al doilea meci l-am cîștigat noi cu scorul de 1—0. Ne mai obișnuisem cu căldura, cu jocul adversarilor. În prima repriză de două-trei ori a trebuit să ies din poartă pentru a bloca pătrunderea unor atacanți extrem de periculoși. Și aici, după meci mi s-a spus de către colegi și antrenori că am apărat bine buturile echipei noastre.

În anul 1965 am fost prezent și la Campionatul European Feroviar de fotbal, în Olanda. Aici am avut două întîlniri frumoase, mult apreciate de către publicul spectator. Printre ei am găsit foarte numeroși prieteni feroviari. Am cîștigat ambele meciuri cu scorurile de 6—0 și 4—0. În ultima întîlnire îmi aduc aminte că am ieșit oportun din poartă la cîteva atacuri periculoase ale adversarilor. Dar totul e bine cînd se termină cu bine.

În anul 1967, după o scurtă perioadă la F. C. Argeș, unde am trăit bucuria unui succes în „Cupa Orașelor Tîrguri", m-am decis să mă despart de marea mea iubire — fotbalul. Am pus și eu ca mulți alți jucători din generația mea ghetele de fotbal în „cui", dar nici o zi nu m-am îndepărtat de echipa la care am ținut și țin în continuare — Rapid.

Anii s-au derulat cu repeziciune, cu bucurii și cu dureri în suflet pentru echipa feroviarilor. Eu știu ce înseamnă să retrogradezi, să joci în „B", să știi că de fiecare joc depinde dacă vei mai parcurge drumul de reîntoarcere printre echipele de frunte ale țării. Pe giuleșteni i-am urmărit în acest an cu multă atenție. Se simțea peste tot că există dorința de a reveni în prima divizie „A". Au fost și momente dificile, dar iată că totul s-a terminat cu bine și că la capătul unor eforturi deosebite — minister, club și secție — Rapidul a încheiat în postura de lider, aducînd o mare bucurie în tabăra feroviarilor din întreaga țară. Nu doresc să dau sfaturi. Echipa are acum nevoie de liniște, de o activitate susținută pe linia promovării unor elemente de real talent și perspectivă în lot, de a se realiza o mai bună legătură între jucători și conducerea tehnică, lucrîndu-se cu răspundere la antrenamente, în așa fel încît primele etape de fotbal să găsească și Rapidul bine pregătit din toate punctele de vedere. Mult succes!

Pagină realizată de
Petre GHEORGHIU

GICĂ ENGLEZU'

Prin toamna lui 1958 echipa națională revenea dintr-un turneu nefericit efectuat în Anglia: de două ori 0—3, cu Newcastle și Tottenham și un 2—4 cu West Bromwich Albion. Centrul atacant Gică Ene II nu marcase nici unul din cele două goluri cu care se spălase rușinea, dar tocmai umilea, abia întors, pe „U" Cluj, căruia îi înscrisese toate cele 4 goluri ale victoriei la zero rapidiste. Publicul giuleștean i-a omagiat performanța poreclindu-l pe loc „Gică Englezu", aluzie la maniera insulară de a le fi realizat, toate cu capul, poate și dintr-o credință naivă că favoritul său s-ar fi și școlit ca atare, cu ocazia turneului, în patria fotbalului. Porecla a prins, trăind din umorul ei absurd, noțiunile de „Gică" și de „englez" neputînd fi nici o dată, în mod normal, alăturate. Mai tîrziu, Gică Englezu a pășit pe muchia altui paradox, atunci cînd s-a transferat la Dinamo, la reciprocitate, cu Nelu Motroc, știut fiind faptul că în nici o împrejurare un impiegat de mișcare nu a visat să-și schimbe uniforma cu a unui milițian. Pas plătit scump, căci Giuleștiul, trădat, s-a răzbunat prin pumnul-ghioagă al lui Gusti Tosor, Dumnezeu să-l ierte, care la primul Rapid — Dinamo, simulînd ratarea intercepției, a țintit în fața propriei porți, capul fermecat care voia să-i dea gol. A fost prăpăd, căci Gică Englezu a ieșit pe brațe.

Ene II, golgeterul Romaniei (1958—59) a devenit, după lăsarea la vatră, antrenor (Jiul, Unirea Slobozia, Muscelul Cîmpulung Muscel). S-a oprit la timp, trăgîndu-se înspre federație, la o leafă mai mică dar mai sigură. Altfel, îi scapără ochii de pofte viticolo-culinare, scoate Kenturile de urechi din buzunar, ca să nu dea și altuia și conduce sectorul oropsiților din fotbalul nostru, cel al arbitrilor. Ca să păzească această turmă de iepuri, fostul instructor cu probleme de juniori a fost dat mai jos cu două etaje în clădirea din Vasile Conta.

STEAUA BUCUREȘTI 5 1962 1 RAPID BUCUREȘTI

FOTOGRAFIE FĂCUTĂ DE SUBSEMNATUL, FOTOREPORTER CU GHINION LA ACEL MECI.

ETERNUL DERBI....

Cunoscutul tehnician Marin Bărbulescu, vechi combatant în slujba culorilor alb-vișinii, a dorit să-și exprime cîteva opinii privitoare la partida Rapid — Dinamo. Le-am găzduit cu plăcere și sperăm că și cititorii noștri vor găsi în observațiile reputatului antrenor gînduri utile. Realizatorii programelor clubului nostru se folosesc de acest exemplu pentru a invita pe toți foștii precum și pe actualii antrenori care, într-un fel sau altul, și-au legat viața de destinele echipei Rapid să ne interpeleze în același fel, avantajul fiind, considerăm noi, perfect reciproc.

Țin foarte mult să transmit cititorilor programelor de meci ale Rapidului cîteva gînduri în preambulul partidei cu Dinamo București. Deși încă „nerefăcut", am urmărit partidele cu A.S.A. Tg. Mureș și Universitatea Craiova, disputate recent în Giulești. Voi face cîteva considerații, pornind de la cele observate în partidele amintite. Rapid — Dinamo a fost întotdeauna un mare derbi, care a umplut „ochi" toate stadioanele. Cine nu-și aduce aminte de meciul din Cupa României în care Rapid și Dinamo au făcut o adevărată demonstrație de fotbal, prin anii '70, cînd s-a intrat în prelungiri și... Dinamo a învins într-un mod i-am spune norocos?

Mai tîrziu, cînd Dinamo trona în fruntea clasamentului și Rapid se afla pe ultimul loc, „eternul derbi" a înclinat în favoarea rapidiștilor. Ce s-a întîmplat? Conduși la pauză cu 2—1 Teofil Codreanu a reușit un hat-trick și echipa noastră a învins. Entuziasmul galeriei era de nedescris și jucătorii au fost purtați pe brațe la ieșirea din stadion.

O altă partidă memorabilă a scos în evidență, dincolo de comportarea foarte bună a întregii echipe, talentul excepțional al lui Liță Dumitru. Cam prin minutul 30 al primei reprize (să adaug că meciul se disputa pe terenul dinamoviștilor) Lupescu iese fin din apărare, Dinu și Dumitru completează și ei schema și Culae marchează dezinvolt în poarta lui Coman! Meciul a continuat în același tempo fixat de rapidiști. Peste numai patru minute Dumitru va șuta senzațional la „păianjen", lăsîndu-l fără replică pe apărătorul buturilor dinamoviste. După pauză, cele două echipe s-au angajat într-o luptă foarte dîrză. Rapidul juca hotărît și era clar pentru toată lumea că își va menține avantajul de două goluri. Un merit deosebit a revenit celor trei halfi, Dumitru, Dinu și Angelescu, care au stăpînit bine mijlocul terenului. Cu toate eforturile dinamoviștilor, scorul n-a mai fost modificat. Într-o euforie generală, Liță a fost purtat pe brațe, el fiind adevăratul factor al victoriei. După opinia multor martori oculari, golul marcat de Liță putea concura pentru titlul de cel mai frumos al campionatului. Numai prin acel meci Rapidul a „săltat" 3 locuri în clasament!

Vremea a trecut, cele două echipe au schimbat generații după generații de jucători și astăzi atît Rapidul cît și Dinamo promovează cu încredere o serie de fotbaliști tineri cum ar fi Lupescu, Lupu, Mihăescu, Stoica (la Dinamo) și Matei, Goanță, Țîră și alții, evident, la Rapid.

Să trecem în revistă un alt meci care a făcut cu adevărat senzație. El s-a disputat în 20 noiembrie 1969, cînd cele două protagoniste se aflau în fruntea clasamentului, meciul disputîndu-se pe „Ștefan cel Mare". Arbitrul întîlnirii a fost unul din cei mai apreciați cavaleri ai fluierului din țara noastră, Aurel Bentu. Din loturile celor două formații nu lipseau cîteva din marile vedete ale acelui timp: Dinu, Deleanu, Coman, Pîrcălab, Dumitrache, Lucescu, Răducanu Lupescu, Greavu, Dumitru, Codreanu, etc. Cu două ore înaintea începerii meciului nu mai puteai arunca un ac în tribune. Schema tactică aplicată de rapidiști a fost exersată toată săptămîna. S-a insistat îndeosebi asupra ieșirilor lui Lupescu din defensivă și asupra unor combinații speciale în trei — Liță — Dinu și Angelescu. Echipa gazdă, încurajată de frenetica sa galerie, a ieșit la atac încă din primele minute dar linia noastră de apărători, în frunte cu Răducanu, a fost la înălțime. Băieții noștri însă s-au mobilizat cum numai ei știu s-o facă și și-au apropiat o nouă victorie. Frumusețea jocului, fazele palpitante au ridicat de multe ori tribunele în picioare. A fost un meci, să nu uităm, în urma căruia Rapidul a preluat șefia clasamentului. Jucătorul nr. 1 al echipei a fost, din nou Ion Dumitru, antrenorul principal al Rapidului de astăzi. Nu-mi rămîne decît să-i doresc, din toată inima, ca și în partida de astăzi cu fotbaliștii dinamoviști să readucă în sinul echipei sale bucuria marilor vctorii.

Mult succes!

O formație a Rapidului, cu M. Bărbulescu la timonă. În foto, între alții: Motroc, Codreanu, Lupescu, Pop, Jamaischi, Năsturescu, Dumitru, N. Răducanu

DERBI DE LEGENDĂ...

...Există în fotbalul românesc cîteva „vîrfuri de sezon", acele derbiuri teribile care fac deliciul iubitorilor drăgălașului de joc cu balonul rotund, de la noi. Există partide care, oriunde s-ar disputa ele și, mai ales, oricînd, indiferent de pozițiile ocupate la un moment dat în clasament de cele două combatante reprezintă întîlniri de cea mai mare atracție, jocuri după care se aleargă cu viteza unui „sutist". Există meciuri ce trezesc un interes de-a dreptul incredibil pentru unii, meciuri în care nu contează forma de moment, căci odată intrate în teren, cele două team-uri devin „prim-soliștii" unui concert de excepție, „sorbit" pe nerăsuflate de pasionații sportului-rege.

Ei, dar, ce mai încolo și-ncoace, RAPID — DINAMO este unul dintre aceste derbiuri unicat, jocuri-poezie, jocuri-spectacol, jocuri-legendă în cele din urmă.

Rapid— Dinamo este un mare meci mare la orice oră, oricînd și oriunde, cum mai spuneam, indiferent de datele problemei, de clasamente, de ierarhii de ieri, de alaltăieri, dintotdeauna ori, chiar și-așa, de azi... Fotbalul nostru, iubitorii săi se pot declara fericiți că au parte de un asemenea derbi, o clipă uriașă de pasiune, de talent, de dăruire, de ambiție și dorință, de trăiri intense, de fantezie și suspans.

...Și, iată, astăzi, ne găsim în fața unei noi ediții a splendidului derbi dintotdeauna, a superbului „zbor" în legendă. Duelul acesta este lung, aproape că am și uitat de cînd tot asistăm la el și nu ne mai plictisim sufletul, privirea, înțelegerea (ori.. neînțelegerea) noastră de suporteri, de admiratori, de înfocați susținători al unor culori ori ale altora...

Rapid — Dinamo ne trimite, de fiecare dată, în istoria acestui sport, căci fără Rapid — Dinamo fotbalul nostru ar fi fost, fără îndoială, mai sărac, mai lipsit de vise, de bucurii, de speranțe și, mai ales, confirmări. Timpul culege jocuri după jocuri, autentice... „fructe" din „arborele" atotstăpînitor al campionatului nostru.

Au trecut (nici nu vă vine, poate, să credeți!) patru decenii de cînd Rapid și Dinamo își dispută marile lor derbiuri, marile lor „bătălii" pentru intrarea în legendă. Și, iarăși să fim sinceri, Rapid și Dinamo au reușit din plin acest lucru!

Rapid — Dinamo s-a jucat mai mereu cu „casa închisă", spectacolele oferite de cele două „11"-uri purtătoare de sărbătoare, de cîntec și răsfăț, de mîndrie și pasiune au exprimat echilibrul, ba încă și mai mult: valoarea, tradiția, legenda. Cine oare poate crede că s-au disputat pînă azi nu mai puțin de 60 de partide derbi Rapid — Dinamo ori Dinamo — Rapid (cum doriți!) în campio- nostru național? Aruncînd o peste fișele din „arhiva Ra- Dinamo", constatăm cu ușurință că din 1947 încoace, mai totdeauna, derbiurile au fost derbiuri, adică și-au respectat pe de-a-ntregul ținuta, jucîndu-se la cotele celei mai înalte tensiuni (ori... temperaturi!), fotbalul practicat de rapidiști și dinamoviști relevînd un superb joc ofensiv, în care sclipirile n-au putut fi uitate niciodată.

...Să ne amintim prima ediție a acestui derbi de legendă, în care odată a cîștigat Dinamo (3—2), odată Rapidul (1—0). Era în sezonul 1947—1948. Urmează două campionate în care „alb-roșii" nu iau nici un punct (1—0 și 5—2, 4—2 și 5—3 pentru „vișinii), pentru ca, apoi, giuleștenii să... cadă în divizia secundă! Revin anul următor (1953) și își împart victoriile (2—0 și 1—2). În sezonul '54, Dinamo ia trei din patru puncte (2—2 și 2—1), după care feroviarii... coboară din nou ștacheta și ajung în... B! Trece doar o ediție de campionat și în Grant e iarăși fericire. Vin patru campionate în care, din nou, victoriile se împart... frățește, neînregistrîndu-se nici măcar o remiză, care-și va face apariția abia în campionatul 1960—1961 (un 0—0, urmat de un 2—1 în retur pentru Rapid!). Derbiurile echilibrate continuă pînă în '63—64, cînd Dinamo face „dubla" (2—0 și 5—2), repetată în '67—68 (3—2 și 3—1), după ce, ani de zile „împărțeala" funcționase aproape „electronic". În sezonul '68-69, este rîndul Giuleștiului să cîștige în două manșe (3—2 și 1—0) și, un an mai tîrziu, iarăși... „împărțeala" de-acum normală. Surprinzător, în '70-71, consemnăm două egaluri (1—1 și 1—1), rezultate, oarecum, neobișnuite în părtidele Rapid — Dinamo, unde, mai mereu, totul s-a jucat pe „cartea" atacului, a spiritului ofensiv, a spectacolului. Și totul continuă cu „o dată tu, o dată eu" sau cel mult remiză, pînă în '74-75, cînd Rapidul joacă la... matineu, contraperformanță repetată doi ani mai tîrziu, ce s-a „întins" pînă în toamna lui '83, cînd aveau să se reia splendidele derbiuri, tot echilibrate, dar, poate, cu un plus de claritate de partea foștilor semifinaliști ai C.C.E. de-acum cîteva sezoane.

Am făcut această succintă trecere în revistă, tocmai pentru a înțelege, încă o dată, echilibrul, tradiția, valoarea celor două echipe de marcă ale fotbalului românesc, nume atît de îndrăgite, ale căror jocuri au însemnat totdeauna momente de neuitat, oferite de veritabilii artiștii ai gazonului, care sînt rapidiștii și dinamoviștii.

Legenda acestui derbi Rapid — Dinamo își așteaptă noi file. Fie ca și azi, fotbalul-spectacol să învingă, iar fair-play-ul să domnească, să exprime calitatea excepțională a susținătorilor echipelor noastre, pătimași, uneori, dar corecți și dornici, mai mereu, să aplaude fotbalul autentic, fotbalul de valoare.

Marcel POPESCU

TOT ÎNTR-O TOAMNĂ, ACUM PATRU DECENII...

Rapid — Dinamo, două cuvinte care înglobează o torie de patru decenii ale fotbalului românesc, nu oar bucureștean. În toamna aceasta se împlinesc, n adevăr, 40 de ani de la prima partidă de campionat a celor două cluburi ale Capitalei care aveau să ealizeze, împreună, un capitol al vieții fotbalului ostru, prin multe meciuri mari și frumoase, prin ucătorii pe care i-au dat neîncetat echipelor naționale, chiar și prin schimburi de jucători care au nsemnat un succes pentru ambele părți. Vă amintesc loar ingeniosul transfer Motroc — Ene II. Cei doi coborau, cum se întîmplă nu arareori, în randamentul lor la Dinamo și, respectiv, Rapid. Remediul multor asemenea „prelungi indispoziții de joc" s-a arătat schimbarea echipei, a angrenajului de joc. L-au aplicat Rapid și Dinamo, fiecare înțelegînd că pot cîștiga un jucător printr-un asemenea schimb. Soluție fericită. Și pentru stoperul venit în Giulești, care avea să marcheze un salt spectaculos de formă și să devină, ani la rînd, stîlpul defensivei rapidiste. Dezlegare fericită și a cazului Ene II, ajuns între timp în echipa națională și păstrîndu-și, campionate la rînd, tricoul nr. 9 în unsprezecele dinamovist.

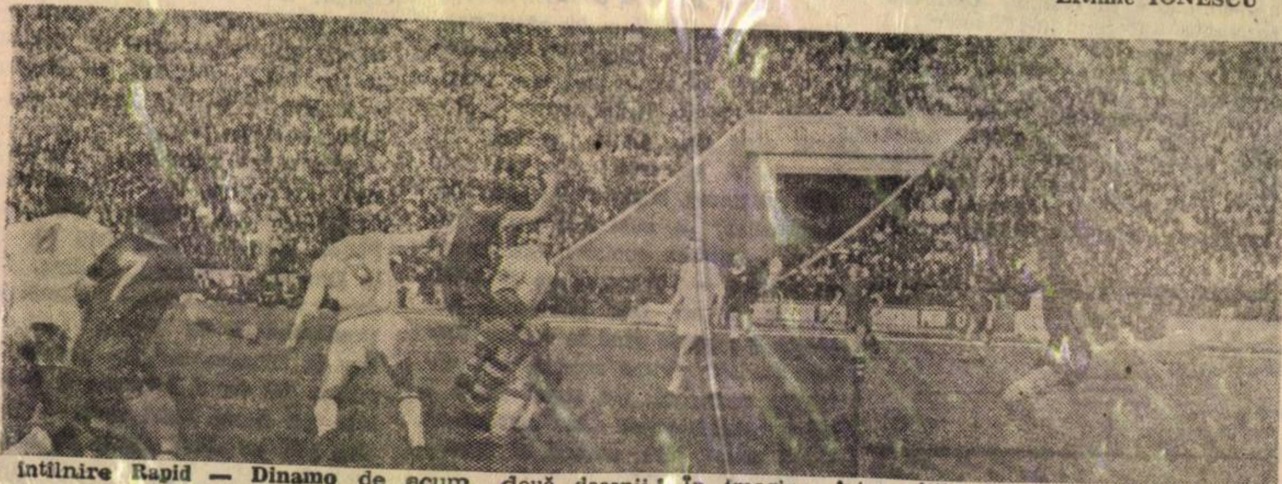
Cîte promoții celebre nu s-au perindat în acești 40 de ani sub culorile celor două cluburi! Înșiruiesc, absolut la întîmplare, cîteva dintre aceste nume reprezentative pentru fotbalul nostru, fără ca măcar să le despart la o echipă sau alta. Amintiți-vă, cînd le citiți, de figura fiecăruia, de stilul fiecăruia, de rolul fiecăruia sub tricoul vișiniu sau sub cel alb-roșu: Valentin Stănescu, Marian, Filote, Lungu, Miki Mihăilescu, Darok, Farkaș I, Bartha, C. Marinescu, Sclovan, Nicușor, Ozon, Călinoiu, Motroc, Greavu, Jamaischi, Bodo, Copil, V. Anghel, Băcuț I și II, Georgescu, Stancu, Popa, Al. Vasile, Ion Nunweiller, Pîrcălab, Dumitru, Lucescu, Dumitrache, Lupescu. Pe băncile tehnice ale celor două vechi și sportive rivale am găsit, de-a lungul sezoanelor aceiași tehnicieni: Valentin Stănescu, Bazil Marian, Constantin Cernăianu.

Cîteva prietenii adevărate, legate în focul marilor meciuri ale echipei naționale s-au statornicit între rapidiști și dinamoviști. Iată această amiciție adevărată Rică Răducanu — Mircea Lucescu, care a rezistat anilor și multor momente nu tocmai fericite nici pentru unul nici pentru altul. Urmînd o mică tradiție, aceea de a nu-și trimite fiii în școala fotbalistică la care ei au învățat sau doar s-au consacrat, Nicolae Lupescu l-a îndreptat pe urmașul său în ale fotbalului la clubul din Șoseaua Ștefan cel Mare și iată-l pe Lupescu II în unsprezecele de bază dinamovist, poate în arenă chiar și în partida cu Rapid. În întărirea regulii mai sus amintită, Răducanu II este la Sportul Studențesc iar Lucescu II tot la clubul alb-negrilor.

Ce va fi astăzi, într-o nouă întrecere Rapid — Dinamo? Fiecare dintre echipe străbate stări de spirit diferite. Giuleștenii se zbat în continuare pe locurile șubrede ale clasamentului, locuri care se clatină și de pe care poți cădea. Dinamoviștii compun, cu Steaua, tandemul care domină campionatul. Aflați pe băncile tehnice alăturate, cei doi foști „mexicani", I. Dumitru și M. Lucescu, așteaptă fiecare de la elevii lor realizarea partiturii care să-i ducă la victorie. Să sperăm într-o dispută sportivă, un meci-contribuție la frumusețea fotbalistică. Știm că nu va fi ușor, date fiind și datele psihice ale problemei.

Dar pentru o partidă în care fair-playul să nu fie abandonat pledează întreaga istorie a disputelor celor două cluburi de frunte ale Capitalei, ale țării. Ne place să credem în respectarea tradiției.

Eftimie IONESCU

O întîlnire Rapid — Dinamo de acum două decenii! În imagine, între alții: Năsturescu, Cornel Dinu, Ion Ionescu, Boc, Popa, Codreanu

„LOBUL" LUI LIȚĂ ȘI... REVANȘA LUI LUCESCU!

...A fost odată un derbi,un derbi cum numai Rapid și Dinamo pot să ofere. Și știți dv., cei ce iubiți pe Rapid, cum sînt așteptate aceste întîlniri. Cu sufletul la gură, cu marele interes care însoțesc, de regulă, o finală de cupă europeană sau de... campionat mondial. Comentarii încinse, pariuri și, în „ziua cea mare" toată lumea „lasă casa, lasă masa" fiindcă toate drumurile duc spre „bomboniera" din Giulești sau în Șoseaua Ștefan cel Mare. Dacă ai bilet, firește, deoarece, de cînd e lumea, meciurile „Realului" cu Dinamo se joacă numai cu casele închise. Ca și cel din această toamnă tîrzie, unde, iată, doi foști „mexicani", Liță Dumitru și Mircea Lucescu, se află din nou „față în față". Ca acum... 18 toamne: Liță — noua [illegible]ea a Rapidului — avea, atunci, doar 19 ani, iar Lucescu 24, frumoasa vîrstă a marilor performanțe. Și, coincidență, era tot noiembrie ca acum. Stadion: Dinamo acolo unde au fost îngenunchiate mari teamuri europene. Un singur picior nu puteai pune pe stadion sau alăturea. Peste 30 000 de spectatori stăteau ca într-o cutie de conserve. S-a jucat pe „contre", cu faze incandescente, chiar „aspru", fiindcă fotbalul de salon este plictisitor. Tripleta Pîrcălab — Dumitrache — Lucescu (hei timpuri, unde sînteți!), accelera bătăile inimilor suporterilor giuleșteni. Dar și Ricu era... mare. A venit însă minutul 34: Culae Lupescu, proaspătul „uns" în postul de fundaș central, s-a dus în „față", a făcut „un-doi"-ul fulgerător cu fundașul stînga Ștefan (îl mai știți? — copia fidelă a lui Greavu-„cauciuc") și... 1—0 pentru „vișinii". Ce delir a fost în rîndurile galeriei rapidiste. Nici nu se dezmeticiseră bine băieții lui Traian Ionescu că după alte patru minute a venit numărul lui Liță. Pe un „contre-pied" al marelui portar Narcis Coman, „decarul" feroviarilor va „loba" un balon în plasă, așa cum numai el stia s-o facă. Rapid juca în ritm de... rock. Bebiță Năsturescu, Dumitru și, dacă nu mă înșeală memoria, Sandu Neagu au fost foarte aproape de golul trei. Dar meciul se jucase în minutul 38.

2—0 pentru Rapid în al 37-lea derbi. O mare victorie, prima obținută în „fieful" dinamoviștilor! Acolo, la masa presei, cineva mi-a sugerat să strecor în cronica meciului că, de fapt, doi fundași rapidisti au deschis drumul spre victorie...

Cu acest succes Rapidul a luat viteză, cum se zice, depunîndu-și candidatura la titlu. A adunat puncte de „afară", a făcut și boacăne (altfel nu se putea) „acasă" și, totuși, în etapa 27 se afla în fruntea clasamentului, „cap-cap" cu U.T.A., cu cîte 34 de puncte, un neașteptat 1—1 cu A.S.A., însă, la Bucuresti, a împiedicat echipa feroviară să ia avansul mult dorit în fața „bătrînei doamne" din Arad. A venit, apoi, derbiul cu nr. 38 (scorul era 18—16 pentru giuleșteni). Lume... ca la Rapid. Înăuntru, peste 30 000 de spectatori. Afară, alte cîteva mii alergînd după „biletul în plus" negăsit. Feroviarii au început partida în iureș, cu gîndul la titlu. Au ratat Neagu și Codreanu (min. 2 și, respectiv 4), dar „raidurile" lui Lucescu, dorul lui de revanșă, vor produce mari emoții unei defensive rapidiste din care lipsea Culae Lupescu, suspendat în acel moment. Piesele de rezistență ale Rapidului, Răducanu — Dumitru — Neagu nu erau în „apele lor". Și, în min. 28, ceea ce era de așteptat, s-a întîmplat: acțiunea fulgerătoare a lui Haidu — Both — Sălceanu a fost încheiată cu un gol superb al lui Lucescu. Spre final a mai picat și golul lui Haidu din min. 71... Adio titlu!, chiar dacă Petreanu reușise în min. 78, să reducă din handicap. La cabinele feroviarilor, multe lacrimi. Lacrimi în ochii lui Dumitru, fiindcă își făcuse mari... vise cu echipa sa. A doua zi, pe prima pagină a „Sportului" un titlu sugestiv titra cronica meciului: „DINAMO A TRIMIS RAPIDUL PE... LINIA A II-a"...

Stelian TRANDAFIRESCU